

लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण रणनीति
(२०२२-२०२६)
जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका

२०८०

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
स्टेशन रोड, जनकपुरधाम -२, धनुषा नेपाल

प्रकाशक : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका
सम्पर्क : नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, स्टेशन रोड, जनकपुरधाम, धनुषा
सर्वाधिकार : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका
प्रकाशन मिति : असार २०७९
सहयोग : सुदृढ परियोजना

प्राक्कथन

नेपालमा गत दुई दशकदेखि क्रमिक रूपमा नीतिगत परिवर्तन र उल्लेख्य सुधारहरू हुँदै आएका छन् तथापि विभिन्न सामाजिक समूहका विकास सूचकांकहरू र राजनैतिक तथा प्रशासनिक शक्तिमा उनीहरूको पहुँचको अवस्थामा भने व्यापक अन्तर रहेको पाइन्छ। महिला, पुरुष, बालबालिका, दलित, जनजाति, मधेसी तथा अन्य समुदायको आर्थिक अवस्था, स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगारी र राजनैतिक सहभागितामा पछाडि परेका छन्। त्यस्तै जातजाति, जनजाति तथा भौगोलिक स्थानहरू सबैमा नेपालको मानव विकास सूचकांकको आधारबाट महिला तथा बालिकाहरूको अवस्था पुरुष तथा बालकहरूको तुलनामा कम सन्तोषजनक रहेको छ। महिला, बालबालिका, लगायत पछाडि परेका वर्गको विकासमा नेपाल सरकार, दातृ निकाय र विद्यमान अन्य निकायहरूले उल्लेख्य कार्यहरू गरेता पनि यी वर्गको जीवनमा सारभूत परिवर्तन आउन भने अझ धेरै बाकी छ।

प्रस्तुत लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास) रणनीति, २०२२-२०२६ ले लैङ्गिक समानता, महिला र पुरुष बीच समान अधिकार, समान अवसर र पहुँच, लाभको समान बाँडफाँड, समान व्यवहार, व्यक्तिगत स्वतन्त्रता, आत्मनिर्णय तथा छनौटको स्वतन्त्रता, समान सहभागिता, वैवाहिक अधिकार, महिला स्वास्थ्य तथा प्रजनन अधिकार, आर्थिक, सामाजिक, नागरिक तथा राजनीतिक अधिकार, न्यायमा पहुँच, महिला तथा पुरुष, बालबालिका विरुद्ध हुने हिंसाको अन्त्य तथा समान पहुँचको लागि विशेषाधिकार सुनिश्चित हुने विभिन्न रणनीतिक नीतिहरूलाई सम्बोधन गर्दछ। नेपालको संविधानले लैङ्गिक विभेदको अन्त्य गरी समानुपातिक, समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका आधारमा समतामूलक समाज निर्माणको परिकल्पना गरेको छ। जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाले आफ्ना विभिन्न कार्यक्रमहरूमध्ये लैससास र महिला विकास कार्यक्रम संचालन गरी लैङ्गिक मूलप्रवाहीकरण तथा महिला सशक्तिकरणमा टेवा पुऱ्याउने काम गर्दै आइरहेको छ।

मानसिक, सामाजिक, शारीरिक र यौन हिंसा लगायतका विभिन्न प्रकारका हिंसाबाट पीडित वा प्रभावित महिला तथा पुरुष, किशोर-किशोरी, आश्रित बालबालिकालाई उद्धार तथा पुनर्स्थापना गर्ने, कानुनी सहयोग तथा मनोसामाजिक परामर्श प्रदान गर्न तथा सुरक्षित आश्रयस्थल सेवाहरू प्रदान गर्न उप-महानगरपालिकाले समन्वयकारी भूमिका निर्वाह गरिरहेको छ। नेपाललाई प्राप्त हुने विकास सहायताको प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्नका लागि नेपाल सरकार र विकास साभेदार समान रूपमा प्रयत्नशील रहदै आएका छन्। सहायताको पारदर्शिताले सरकार र विकास साभेदार दुवैलाई जिम्मेवार तथा जवाफदेही बनाउन सघाउ पुऱ्याउनेछ।

यी विविध तथ्यलाई टुट्टिगत गरी महिला, बालबालिका तथा पछाडी परेका वर्गहरूलाई विकासको मूलप्रवाहमा ल्याई समावेशी विकास गर्न जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाले विभिन्न प्रयास गर्दै आइरहेको छ। पालिकाले नेपाल सरकारका नीति तथा आयोजनाहरूका लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीतिमा समानता तथा सामञ्जस्यता हुनुपर्ने आवश्यकता ठानेको छ। अतः उप-महानगरपालिका अन्तर्गत शाखा, समिति, इकाईबाट संचालन हुने कार्यक्रम र आयोजनाहरूको लागि मार्गदर्शन हुने गरी यस उप-महानगरपालिकाले मुख्य लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण रणनीति बनाउने उद्देश्य राखी यो रणनीति तयार गरिएको छ। यस रणनीतिका प्रमुख प्रयोगकर्ताहरू जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका अन्तर्गतका महाशाखा, शाखा, समिति तथा इकाईहरू, उप-महानगरपालिका अन्तर्गत विकास साभेदारको सहयोगमा संचालन भएका कार्यक्रम, स्थानीय तह र समुदाय स्तरका संस्थाहरू हुनेछन्। साथै स्थानीय स्तरमा सरकारी र गैर सरकारी निकायहरूले समन्वयात्मक रूपमा यो रणनीतिको कार्यान्वयन गर्न सक्ने विश्वास लिइएको छ।

आभार

प्रस्तुत लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास) रणनीति, २०२२-२०२६ प्रति लैससास विज्ञ, सुदृढ परियोजना, तथा सरोकारवालाहरूको सहयोगमा तयार गरिएको हो । यस प्रतिवेदन तयार गर्न सहयोग गर्नुहुने विषय विज्ञहरू, उप-महानगरपालिकाका पदाधिकारीहरू, स्वयंसेवकहरू तथा यो रणनीति तयार गर्दा विभिन्न रूपमा जोडिनु भएका स्थानीय जनसमुदाय प्रति सुदृढ परियोजना समेतका तर्फबाट हामी आभार व्यक्त गर्न चाहन्छौं ।

लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणको मूलप्रवाहीकरण एकाङ्गी रूपमा हुन सक्दैन । यसका लागि विकेन्द्रित शासन प्रणाली, कुशल सेवा प्रवाह र संस्थागत संयन्त्रको आवश्यकता पर्दछ । विकेन्द्रित, सहभागितामूलक विकास र सामाजिक बहसकै प्रक्रियाबाट लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणका सवालहरूलाई सम्बोधन गर्न सकिन्छ । यस रणनीतिमा स्थानीय तहको कार्यक्रमको समग्र संरचना र कार्यक्रमले सुधार गर्न चाहेको क्षेत्रभित्र पर्ने कार्यप्रणालीलाई अझ बढी लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणमैत्री बनाउन आवश्यक व्यवस्था गरेको छ ।

महिलाको हकहितसँग सरोकार राख्ने नीति तथा कार्यक्रमको तर्जुमा गरी कार्यान्वयनका लागि जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा पेश महिला हिंसा वा सामाजिक कुरीतिबाट पीडित भएको वा महिला अधिकार प्रयोग गर्न नदिएको वा वञ्चित गरेको विषयमा छानबिन तथा अनुगमन गरी आवश्यक नीति नियम र दिशानिर्देशको लागि रणनीति बनाउन पाउँदा सुदृढ परियोजना गौरवान्वित महसुस गर्दछ । साथै, महिलाको हकहितसँग सम्बन्धित कानून वा नेपाल पक्ष भएको अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि वा सम्झौता अन्तर्गतको दायित्व कार्यान्वयन गर्न र प्रभावकारी कार्यान्वयनका लागि जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकासँग सुझाव आदानप्रदान लगायतका नीतिगत सिफारिसमा भूमिका निर्वाह गर्न पाउँदा खुसि लागेको छ ।

महिला अधिकारको संरक्षणका लागि कटिबद्ध रहदै आएको यो उप-महानगरपालिका विश्वव्यापी रूपमा फैलिएको कोभिड-१९ महामारीको विषम परिस्थितिमा समेत हिंसामा परेका महिलाहरूको उद्धार गरी तिनलाई संरक्षण, मनोसामाजिक परामर्श, कानुनी सहायता लगायतका सेवा प्रदान गरी न्यायमा पहुँच पुर्याउन प्रयत्नशील रहेको छ । कोभिड-१९ का कारण भएको बन्दाबन्दी र निषेधाज्ञाको समयमा समेत निरन्तर सेवा प्रवाह र अनुगमन कार्यमा खटिनु भएका उप-महानगरपालिकाका पदाधिकारीहरू सहितको कर्मचारी परिवारको क्रियाशीलतालाई हामी प्रशंसा गर्न चाहन्छौं ।

अन्तमा, यस रणनीतिको सफल कार्यान्वयनको लागि हामी जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकालाई अग्रिम शुभकामना दिन चाहन्छौं । साथै, कार्यान्वयन चरणमा आइपर्ने प्राविधिक सहायता र सहयोगको लागि यस सुदृढ परियोजना तयार रहेको पनि जानकारी गराउन चाहन्छौं ।

विषय-सूची

प्राक्कथन	iii
आभार	iv
विषय-सूची	v
शब्द-संक्षेप	vii
शब्दावली	viii
परिचय १ : लैससास परिचय	१
१.१ लैङ्गिकसमानता तथा सामाजिक समावेशीकरणको मूलप्रवाहीकरण	१
१.२ नेपाल सरकारको विकासका सूचकहरूको प्राप्तिका निमित्त लैससासको मूलप्रवाहीकरण	१
१.३ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा लैङ्गिकसमानता तथा सामाजिक समावेशीकरण रणनीतिको औचित्य	१
परिच्छेद २ : लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई सम्बोधन गर्ने मौजुदा कानूनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्रहरू	३
२.१ लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी राष्ट्रिय कानूनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्रहरू	३
२.२ मधेश प्रदेशको लैससास नीति तथा निर्देशिकासँगको तादात्म्य	४
२.३ लैससास प्रवर्द्धनका लागि जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकामा रहेका संस्था र नीतिहरू	५
परिच्छेद ३: जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाको लैससास अवस्थाको विश्लेषण	७
३.१ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको पृष्ठभूमि	७
३.२ सामाजिक साँस्कृतिक परिस्थिति-जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा भएका सामाजिक र लैङ्गिक मान्यताहरू	७
३.३ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा लैससासको लागि राजनीतिक इच्छाशक्ति	९
३.४ लैससास लेखाजोखाबाट निष्कर्षको खोज तथा सुझावहरू	९
परिच्छेद ४ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास रणनीतिको सिंहावलोकन	११
४.१ मूल सिद्धान्तहरू	११
४.२ परिवर्तनको सिद्धान्त (Theory of Change)	१२
४.२.१ समस्याको पहिचान	१३
४.२.२ परिवर्तनका लागि अवरोधहरू	१४
४.२.३ अवरोधहरू सम्बोधन गर्न तय गरिएका रणनीतिहरू :	१४
४.२.४ प्रभाव, असर, प्रतिफल र लगानी	१५
परिच्छेद ५ : रणनीतिको कार्यान्वयन	१६
५.१ रणनीतिको कार्यान्वयन	१६
५.२ लक्षित समूहहरू	१६
५.३ लैससास/एलएनओवि मूलप्रवाहीकरणको लागि सिफारिश गरिएको संस्थागत व्यवस्था	१७
५.३.१ नगरपालिकाको सामाजिक विकास विभाग देखि वडा तहसम्म स्रोत सुनिश्चितता	१८
५.३.२ लैससास सम्पर्क व्यक्तिको नियुक्ति	१८
५.३.३ लैससास सम्बन्धी दक्षता विकास	१९
५.३.४ वार्षिक कार्यक्रम तथा बजेट निर्माण प्रक्रियामा लैससासको समावेशीकरण	१९
५.३.५ महत्वपूर्ण गतिविधिहरूको मापन	१९
५.४ लैससास रणनीतिका मुख्य उद्देश्यहरू	१९
परिच्छेद ६ : अनुगमन, मूल्यांकन र प्रतिवेदन कार्य	२८

६.१ अनुगमन र मूल्यांकन : किन, कसरी र कोबाट	२८
६.२ प्रतिवेदन कार्य	२९
६.२.१ उत्तरदायित्व	२९
६.२.२ सिकाइ	२९

परिच्छेद ७: सन्दर्भ सामाग्री **I**

परिच्छेद ८ : अनुसूचीहरू **II**

अनुसूची - १ विभिन्न अध्ययन तथा अनुसन्धानबाट प्राप्त उपलब्धि र सुभावहरू	xxxii
अनुसूची २ -लैङ्गिक क्रियाकलाप विवरण	ixxxvii
अनुसूचि ३ - लिङ्ग अनुसार स्रोतहरूमाथिको पहुँच र नियन्त्रण	xxxvii
अनुसूची ४- समाज कल्याण विकास विभागको लागि क्षमता क्षेत्र र क्षमता आवश्यकता	xxxviii

शब्द-संक्षेप

शब्द संक्षेप	
एडीबी	एसियाली विकास बैंक
केतवि	केन्द्रीय तथ्यांक विभाग
सीड(अ)	महिला विरुद्ध हुने सबै प्रकारका भेदभाव विरुद्धको महासन्धि
जीबीभी	लैंगिकतामा आधारित हिंसा
लैविसू	लैंगिकता विकास सूचाङ्क
लैससास	लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण
लैउव	लैङ्गिक उत्तरदायी बजेट
माविसू	मानव विकास सूचाङ्क
अविसास	अन्तर्राष्ट्रिय विकास साभेदार समूह
अगैसस	अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्था
आइएलओ	अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन
जउमनपा	जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका
बगसू	बहुआयामिक गरिबी सूचाङ्क
गैसस	गैरसरकारी संस्था
नेअसं	नेपाल अनुसन्धान संस्था
एनयुआरपी	नेपाल अर्बान रिजिलियन्स परियोजना
संरासं	संयुक्त राष्ट्र संघ

शब्दावली

पहुँच	सेवाहरू, अवसरहरू, वस्तु तथा स्रोत-साधन प्राप्त गर्न सक्ने वा तिनबाट लाभ लिन सक्ने विभिन्न लैङ्गिक समूहहरूको योग्यता ।
लैंगिकता	महिला एवम् पुरुषहरूबीच समाजले निर्माण गरेको सामाजिक तथा सांस्कृतिक विविधता/संरचना । यस्ता संरचनाहरू संस्कृति र समयअनुसार फरक पर्न सक्दछन् र यस्ता संरचनाले पुरुष वा महिला भएकै कारणले प्राप्त हुने आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक र सांस्कृतिक अवसरहरूलाई प्रभावित पार्न सक्दछन् ।
लैंगिकता विश्लेषण	लैङ्गिक भिन्नताका बारेमा जानकारी हासिल गर्नका लागि लैङ्गिकरूपमा खण्डीकृत तथ्यांकको संकलन र विश्लेषण गर्ने प्रक्रिया । यी भिन्नताहरूका बारेमा जानकारी हासिल गर्नाले पुरुष, महिला, किशोर, किशोरीहरूका आवश्यकतालाई राम्रोसँग पूर्ति गर्नका लागि नीति, कार्यक्रम र परियोजनाहरूलाई प्रभावित गर्न सहयोग पुग्दछ ।
लैंगिकतामा आधारित हिंसा	पुरुष तथा महिलाहरूबीच सामाजिक रूपमा खडा गरिएको विभेदमा आधारित रहेर कुनै व्यक्तिको इच्छा विपरीत गरिने कुनै पनि हानिकारक कार्यलाई बुझाउने एउटा साभा शब्दावली । यसअन्तर्गत भौतिक, यौनिक एवं मानसिक क्षति पुऱ्याउने वा जबरजस्ती तथा स्वतन्त्रताबाट विमुख गराउने अन्य धम्कीपूर्ण कार्यहरू पर्दछन् । लैंगिकतामा आधारित हिंसा सार्वजनिक वा निजी रूप/स्थलमा प्रकट हुन सक्दछ ।
लैङ्गिकक्षमता	कुनै खास लैङ्गिकसमूहले जन्मजात वा पछि हासिल गरेको दक्षता वा समस्याको सामना गर्ने सकारात्मक तरिकाका कारण समाजलाई योगदान गर्न सक्ने तत्व वा आधार ।
लैङ्गिक विकास सूचकांक	लैङ्गिकविकास सूचकांकले मानवीय विकासका उपलब्धिहरूमा मानवीय विकासका तीन प्रमुख आयामहरू - स्वास्थ्य, ज्ञान र जीवनस्तर - मा मानवीय विकास सूचकांकको जस्तै गरी महिला र पुरुषबीचका विभेदहरूको मापन गर्दछ ।
लैङ्गिकसमानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास)	महिला, पुरुष तथा सिमान्तीकृत समुदाय/समूहहरूमा सबै क्षेत्र र तहका कुनै पनि नीति तथा कार्यक्रम लगायत योजनाबद्ध कार्यले पार्ने असरको मूल्यांकन गर्ने प्रक्रिया । यो महिला, पुरुष तथा सीमान्तीकृत समुदाय/समूहहरूका चासो र अनुभवहरूलाई सबै राजनीतिक, आर्थिक र सामाजिक क्षेत्रहरूमा गरिने योजना तर्जुमा कार्यान्वयन अनुगमन र मूल्यांकनको अभिन्न अंगको रूपमा स्थापित गर्ने एउटा प्रक्रिया हो जसले गर्दा हरेक व्यक्ति उत्तिकै लाभान्वित हुन सक्दछ र असमानता रहन जाँदैन । यसले विभेदहरूको न्यूनीकरण गरेर, समान अधिकार तथा अवसरहरू सुनिश्चित गरेर र जुनसुकै सामाजिक पृष्ठभूमि र पहिचान भए पनि सबै व्यक्तिको सम्मानको प्रत्याभूति दिलाएर असमान शक्ति सम्बन्धहरूलाई पुनर्सन्तुलित गराउँदछ ।
कोई पछाडी नछोडिउन	२०३० को दिगो विकासको मुद्दा र दिगो विकासको लक्ष्य प्राप्तिका लागि केन्द्रिय र परिवर्तनकारी वाचा । यसले संयुक्त राष्ट्र संघ सदस्य राष्ट्रहरूमा विभिन्न रूपमा रहेको गरिवीको उन्मुलन, भेदभावको बहिस्कार र अन्त्य, र मानवताको सम्भाव्यता, मानिसलाई एक आपसमा, व्यक्तिगत रूपमा पछाडी पार्न सक्ने असमानता र कमजोरीहरूलाई घटाउने प्रतिबद्धताको प्रतिनिधित्व गर्दछ ।
लैङ्गिकमूल प्रवाहीकरण	नीति, कार्यक्रम, रणनीति र प्रशासनिक/वित्तीय क्रियाकलापहरूमा महिला तथा पुरुषहरूका चासो र आवश्यकताहरू पहिचान तथा संबोधन गर्ने एउटा प्रक्रिया ।
लैङ्गिकआवश्यकता	पुरुष तथा महिलाहरूको सापेक्षक अवस्था/स्थितिका कारण उत्पन्न आवश्यकताहरू । यस्ता आवश्यकता व्यावहारिक (जस्तो कि खाद्यान्न वा

	आश्रयस्थल) वा रणनीतिक (जस्तो कि कानुनी अधिकार, सीप विकास वा नेतृत्वसीप तालिम) किसिमका हुन सक्दछन् ।
लैङ्गिकभूमिका	समाजले पुरुष तथा महिलाहरूका लागि निर्धारण गरेका फरक-फरक कर्तव्य तथा जिम्मेवारीहरू । लैङ्गिक भूमिका संस्कृति, परिवेश तथा समयअनुसार फरक-फरक हुन्छन् ।
लैससास रुपान्तरणकारी पद्धति	लैससास रुपान्तरणकारी पद्धतिले व्यक्तिगत स्वयम्-सुधारबाट अघि बढ्दै असमानतालाई प्रवर्द्धन गर्ने शक्ति सम्बन्ध र संरचनाबाट टाढिने उद्देश्य राख्दछ । विकासमा लैससास रुपान्तरणकारी पद्धति “समाजमा रहेका सामाजिक मान्यता, प्रवृत्ति, आचरण र सामाजिक पद्धतिहरू”लाई संबोधन गर्नका लागि असमानताका “लक्षण”हरूबाट अघि बढ्दछ । यस पद्धतिले समूहहरूलाई सामाजिक मान्यता तथा शक्ति सम्बन्धहरूका दृश्य कमी-कमजोरीहरूलाई गम्भीरतापूर्वक परीक्षण गर्ने, चुनौती दिने र प्रश्न गर्ने बनाउँदछ (रोटाक तथा अन्य २००९) । रुपान्तरणकारी परिवर्तनहरूलाई सशक्तीकरणका तीन मुख्य क्षेत्रहरूका आधारमा मापन गर्न सकिन्छ । निकाय :व्यक्ति तथा सामूहिक क्षमता (ज्ञान तथा सीप), प्रवृत्ति, गम्भीर पुनरावलोकन, सम्पत्तिहरू, कार्यहरू, सेवाहरूमा पहुँच । सम्बन्ध : घर, बजार, समुदाय र समूह तथा संगठनका मानिसहरूबीचको सम्बन्धमा सम्मिलित अपेक्षा, सहकार्य तथा वार्ताका गतिशीलताहरू । संरचना : सामूहिक, व्यक्तिगत तथा संस्थागत अभ्यासहरू जस्तो कि वातावरण, सामाजिक मान्यता, स्वीकारोक्ति र पहिचानलाई नियन्त्रण गर्ने अनौपचारिक तथा औपचारिक संस्थागत नियमहरू । (मार्टिनेज तथा वु २००९, मोगान २०१४)।
लैङ्गिकसंकटाभिमुखता	पुरुष, महिलाहरू, किशोर वा किशोरीहरूले आफ्नो शक्ति वा सामाजिक औकातका कारण सामना गर्ने फरक-फरक खालका जोखिमहरू ।
अन्तर-आबद्धता / प्रतिच्छेदनात्मकता (intersectionality)	“विभेद र असमानता जस्ता खप्टिएका र अन्तरनिर्भर पद्धतिहरूको विकास गर्ने ठानिएका जात, वर्ग, लैंगिकता आदिका आधारमा सामाजिक वर्गीकरणको अन्तर आबद्ध चरित्र” अन्तरआबद्धता हो । भेदभाव र दमनको सबैको आफ्नै अनुपम अनुभव छ र मानिसहरूलाई सीमान्तकृत बनाउन सक्ने कुनै पनि कुरालाई हामीले विचार गर्ने पर्दछ । सामाजिक पहिचान र अन्य सामाजिक भिन्नताहरूको एक-अर्कामा जटिल सम्बन्ध हुन्छ र अन्तरनिर्भर लाभ तथा हानी हुन्छ भन्ने कुरालाई स्वीकार गर्नु महत्वपूर्ण छ ।
पुरुष संलग्नता	लैंगिकतामा आधारित हिंसाको निषेध लगायत लैङ्गिकरुपान्तरण सम्बन्धी प्रयासहरूमा पुरुषहरूलाई समावेश गराउने एउटा रणनीति । यसअन्तर्गत लैंगिकतासम्बन्धी मुद्दाहरूमा सचेतीकरण गर्ने र पुरुषत्वसम्बन्धी सकारात्मक धारणाहरू प्रवर्द्धन गर्ने जस्ता पुरुषसम्बन्धी कार्यक्रमहरूमा विशेष जोड दिने कुरा पनि रहन सक्छ ।
सीमान्तीकृत / वञ्चितीकृत	सीमान्तीकरण अन्तरपुस्तागत र पद्धतिगत हुन्छ, जुन निम्न कुराहरूमा आधारित हुन्छ : (क) लैंगिकतामा आधारित (ख) गरिबीमा आधारित, र (ग) जात, जाति, धर्म, भाषा, अपांगता तथा शारीरिक वा मानसिक विरामीमा आधारित । यसर्थ, यसले निम्न क्षेत्रहरूमा सीमान्तीकरण बढाउँदछ (क) आर्थिक वञ्चितीकरण (ख) राजनीतिक विभेद, र (ग) सामाजिक विभेद । यी अनुभवहरूले उनीहरूका सामाजिक परिवेश र आवाजलाई धूमिल बनाउँदछन् साथै आधारभूत सेवाहरू,

३. भवकगचप्लन नभलमभच(तचवलकायकवतप्लभ अजवलनभ, व चभखभय या प्तिभचवतगचभ बलम उचककप्लन उचवअतप्लभक, ऋन्भ- ग्द, इअतयदभच दृणञ्ज

	<p>आम्दानी र रोजगारीका अवसरहरूमा समान पहुँचको अभाव ।” नेपाली समाजमा सीमान्तीकृत/वञ्चितकृत समुदायलाई निम्नानुसार चिनिन्छ :</p> <p>जात/जातीयता : दलित, पछाडि परेकाहरु र आदिवासी जनजाति</p> <p>क्षेत्र : मधेश, यसर्थ मधेशका मानिसहरू अर्थात् मधेशी</p> <p>धर्म : मुस्लिम र अन्य गैर-हिन्दु</p> <p>भाषा : गैरनेपाली</p> <p>सम्पत्ती : भूमिहीन</p>
बहुआयामिक गरिबी	<p>बहुआयामिक गरिबीले विपन्न समुदायले दैनिक जीवनमा भोग्नुपरेका विभिन्न खालका वञ्चितकरणहरूलाई समेट्दछ । जस्तो कि- कमजोर स्वास्थ्य, शिक्षा, कमजोर जीवनस्तर, सशक्तीकरणको अभाव, कार्यमा कमजोर गुणस्तर, हिंसाको धम्की, वातावरणीय रुपमा खतरनाक क्षेत्रमा बसोवास र अन्य ।^६</p>
सहभागिता	<p>समाजका विभिन्न आयाममा विभिन्न लैङ्गिकसमूहहरूको संलग्नताको तह र सम्बन्धित व्यक्तिको सामाजिक स्वतन्त्रताले लैङ्गिकतामा आधारित भएर यस्तो संलग्नतामा कसरी प्रभावित पर्दछ भन्ने विषय ।</p>
सामाजिक समावेशीकरण	<p>व्यक्ति र समूहहरूका लागि विकासका अवसरहरूको पहुँचमा रहेका संस्थागत व्यवधानहरू हटाउने र विकासका अवसरहरूमा पहुँच बढाउने प्रक्रिया । सामाजिक समावेशीकरणले असमान शक्ति सम्बन्धहरूलाई पुनर्सन्तुलित गर्न, विभेद कम गर्न र अधिकार, अवसर तथा जुनसुकै सामाजिक पहिचानका भए पनि सबै व्यक्तिका लागि सम्मानको सुनिश्चितता गर्ने कुरामा जोड दिन्छ ।</p>
बेतलवी काम	<p>घरायसी वा बाह्य खपतका लागि वस्तु तथा सेवाहरू उत्पादन गर्न गरिने ती प्रयासहरूलाई बेतलवी काम भनिन्छ जसलाई बजारमा बिक्री गर्न सकिँदैन ।</p>
संकटाभिमुख	<p>संकटाभिमुखता अवस्था अनुसार निर्धारित हुन्छ र यो निम्न कुराहरूसँग सम्बन्धित हुन्छ : क) उमेर ख) भौगोलिक अवस्थिति- जस्तो कि विपद्उन्मुख क्षेत्रमा बसोवास, र ग) रोजगार अथवा आयस्रोत गुमाएका व्यक्तिहरू । उदाहरणका लागि- भूकम्प, बाढी प्रभावित क्षेत्रमा बसोवास गरेका व्यक्तिहरू, एच.आइ.भी. प्रभावित, यौनकर्मीहरू र बेचबिखनमा परेका बालबालिका, किशोरकिशोरी, वृद्धवृद्धा र अन्य ।</p>

² <https://ophi.org.uk/policy/multidimensional-poverty-index/>

परिचय १ : लैससास परिचय

१.१ लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणको मूलप्रवाहीकरण

लैससास मूल प्रवाहीकरण नीति, कार्यक्रम, रणनीति र प्रशासनिक/वित्तीय क्रियाकलापहरूमा महिला, पुरुष तथा सीमान्तीकृत समुदायका चासो र आवश्यकताहरू पहिचान गरी सम्बोधन गर्ने एउटा प्रक्रिया हो। यसले लैससाससँग सम्बन्धित विभिन्न अनुभवहरूलाई राजनीतिक, आर्थिक र सामाजिक क्षेत्रहरूमा गरिने योजना तर्जुमा कार्यान्वयन, अनुगमन र मूल्यांकनको अभिन्न अंगको रूपमा स्थापित गर्न सघाउँदछ। यो प्रक्रियाले असमानता र विभेदहरूको न्यूनीकरण गर्दै, समान अधिकार तथा अवसरहरू सुनिश्चित गर्ने र जुनसुकै सामाजिक पृष्ठभूमि र पहिचान भए पनि सबै व्यक्तिमा सम्मानको प्रत्याभूति दिलाई असमान शक्ति सम्बन्धहरूलाई पुनर्सन्तुलित गराउँदछ।

१.२ नेपाल सरकारको विकासका सूचकहरूको प्राप्तिका निम्ति लैससासको मूलप्रवाहीकरण

नेपालको संविधानले स्पष्ट रूपमा नेपाललाई समावेशी राज्यका रूपमा परिकल्पना गर्दै आफ्ना सबै नागरिकहरूलाई समानताको हकको प्रत्याभूति दिएको छ र महिला, विपन्न, संकटाभिमुख र विभिन्न समुदायका मानिसहरूको बराबर अधिकारको संरक्षण गर्ने भनेको छ।³ सीमान्तीकृत समुदायले भोग्नु परेको इतिहास वा विगतमा भएका क्षतिलाई संबोधन गर्नु र लिङ्ग तथा जात/जातियतामा आधारित भेदभावलाई निषेध गर्नु यसका सकारात्मक प्रावधानहरू हुन्। पन्ध्रौं पञ्च-वर्षीय योजनाले सामाजिक, आर्थिक तथा राजनीतिक क्षेत्रहरूमा महिलाहरूको समान र अर्थपूर्ण सहभागिता हासिल गर्ने लक्ष्य राख्दै नेपालको लैङ्गिकविकास सूचकांकलाई ०.९२५ बाट ०.९६३ पुऱ्याउने अपेक्षा राखेको छ।⁴

“नेपालको लैससास कानुनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्र” शीर्षकमा नेपालमा लैससासलाई संबोधन गर्ने संयन्त्रबारे प्रस्तुत गरिएको छ जस अनुसार विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि सम्झौताहरूको हस्ताक्षरकर्ता मुलुक भएकाले सरकार लैङ्गिकसमानता र सामाजिक समावेशीकरणप्रति कानुनी रूपमा प्रतिबद्ध छ। संविधान सँगै नेपाल सरकार प्रमुख दिगो विकास लक्ष्यहरू हासिल गर्ने कुरामा पनि प्रतिबद्ध छ।⁵ (तालिका-१ हेर्नुहोस्) यस परिप्रेक्ष्यमा, अन्तर्राष्ट्रिय विकास साभेदार समूह (यसपश्चात् अविसासं (आइडीपीजी), २०१७), नेपाल दिगो विकासका लक्ष्यहरूमा खासगरी “कोहि पछि नछुटुन्” भन्ने कुरामा दृढ समर्पित रहोस् भन्ने चाहन्छ।

१.३ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा लैङ्गिकसमानता तथा सामाजिक समावेशीकरण रणनीतिको औचित्य

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका सामु लैङ्गिक समानता र सामाजिक समावेशीकरण हासिल गर्ने दिशामा महत्वपूर्ण चुनौतीहरू रहेका छन्। पितृसत्तात्मक मान्यताहरूले सामाजिक र सांस्कृतिक स्वरूपको आकार निर्धारण गर्नुका साथै जातीयतामा आधारित भेदभावलाई निरन्तरता दिएका छन्। यसबाट लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणको रणनीति प्रवर्द्धन गर्नका लागि सबै तहबाट प्रयास तथा सहयोग आवश्यक हुन्छ। एउटा अध्ययनले देखाए अनुसार मधेश प्रदेशमा बहुआयामिक गरिवीमा २५ लाख मानिसहरू रहेका छन्।⁶ यसका अतिरिक्त शक्ति तथा निर्णय प्रक्रिया सम्पन्न व्यक्ति र पुरुष जनसंख्याबाट नियन्त्रित छ जसअन्तर्गत रोजगारीका अवसरहरू, पूँजी, पशु, वस्तु, भूमि, बजार, व्यवसाय, उद्यम र अन्य साधनबाट प्राप्त आमदानी, राजनीतिक संलग्नता र उत्पादनशील साधनहरूको नियन्त्रणहरू रहेका छन्।⁷ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा रहेका विद्यमान सामाजिक, सांस्कृतिक र राजनीतिक तथा भेदभावजन्य

³CONSTITUTION OF NEPAL 2015, Constituent Assembly Secretariat Singha Durbar

⁴The Fifteenth Plan (Fiscal Year 2019/20 – 2023/24), Government of Nepal, National Planning Commission Singhadurbar, Kathmandu

⁵Copp, 2020, Nepal: Gender Equality and Social Inclusion: Avenues and Insights.

⁶NURP Janakpurdharm GESI/LNOB Assessment Report, 2020, p. 10.

⁷ NURP Janakpurdharm GESI/LNOB Assessment Report, 2020, pp. 17-18.

अभ्यासहरूका कारण महिला, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, बञ्चितकरणमा परेका समुदायहरू अझसम्म पनि सीमान्तीकृत छन् । दिगो विकास लक्ष्यहरूले पैरवी गरे मुताविक समानता र कोही पछि नछुट्नुको केन्द्रीय सिद्धान्तलाई जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको सन्दर्भमा मध्यनजर गरिनुपर्दछ । यसर्थ, माथि प्रकाश पारिएका चुनौतीहरूको सामना गर्न जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा लैससास रणनीति कोसेढुंगा हुनेछ ।

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाका लागि लैससास रणनीतिको प्रमुख औचित्य देहायअनुसार रहेको छ :

- ✚ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास रणनीतिलाई संविधानमा संरक्षण गरिएका अधिकारहरू र अन्तर्राष्ट्रिय मानव अधिकार सन्धिहरूमा नेपालले गरेको प्रतिबद्धतासँग मिलान गर्न, गराउन ।
- ✚ संस्थागत परिवर्तनका प्रक्रियालाई जोड दिन; शिक्षा, स्वास्थ्य, जीविकोपार्जन, स्वच्छता र सरसफाइ जस्ता क्षेत्रहरूमा असमानताको अन्तर कम गर्न र सबै नागरिकको अधिकार प्रवर्द्धन गर्न ।
- ✚ लैससास रणनीतिलाई संघीय सरकारका संरचनासँग पड्तिबद्धता गर्दै लैङ्गिक समानताको प्रत्याभूति गर्न ।
- ✚ सरकारी जिम्मेवारीहरूको बाँडफाँट गरी बजेट विनियोजन तथा लैङ्गिक बजेटको प्रभावकारी कार्यान्वयन सहित सबै क्षेत्र र कार्यक्रममा सामाजिक समावेशीकरण गर्न ।
- ✚ दीगो विकास लक्ष्यहरू र मधेश प्रदेश सरकारको सारभूत लैङ्गिक समानता नीति हासिल गर्न योगदान गर्ने । महिला तथा बालबालिकाहरु, विपन्न तथा सिमान्तिकृतहरूलाई भौतिक पूर्वाधार तथा सेवाहरु, जस्तै शिक्षा, स्वास्थ्य, आवास, खानेपानी र अन्य आधारभूत सेवाहरूसँगको पहुँचमा वृद्धि गरेर लैङ्गिक उत्तरदायी र समावेसी आर्थिक विकासलाई सहजीकरण गर्ने यो पहिलो कदम हो । समावेशी नीति तर्जुमा, परिमार्जन र संकटाभिमुख तथा बञ्चितकरणमा परेका समुदायका लागि सकारात्मक कार्यहरूका लागि सहयोग विस्तार गर्न ।
- ✚ उमेर, लिङ्ग, जाति, अपांगता, तथा खण्डिकृत तथ्यांकको सुनिश्चितता गर्दै लैङ्गिकता तथा समावेसी उत्तरदायित्व सहितको अनुगमन, मुल्यांकन, सिकाईका उदेश्यहरु तथा सूचकहरु कार्यक्रममा समावेश गर्न ।
- ✚ सिकाई र लैससास मूल प्रवाहीकरणको निरन्तर अवलम्बन गरी दीर्घकालमा रुपान्तरणकारी परिवर्तन ल्याउनका लागि सशक्तिकरणलाई प्रभावकारीरूपमा सहयोग गर्ने र अवसरहरू पहिचान गरी कार्यक्रमलाई न्यूनतम अवस्थामा पनि पालना गर्ने परिपाटीबाट अघि बढाउन ।
- ✚ सरकारको नीति, कार्यक्रम र आ.व. २०२०/२१ को बजेट वक्तव्यलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गरी सहयोग पुऱ्याउन, जसले समानता र समावेशीकरणमा सबैका लागि आधारभूत सेवाहरूको प्रत्याभूति गरेको छ र उदाहरणीय नतिजाहरू हासिल गरेको छ । यस अन्तर्गत :

- क) परिमार्जित लैससास रणनीति कार्यान्वयनका लागि दक्ष, कार्यमूलक र संस्थागत संयन्त्रहरूको विकास गर्ने,
- ख) सीमान्तीकरणमा परेका समुदायलाई आफ्नो आधारभूत अधिकारको हक दावी गरी सशक्तिकरण गर्नका लागि (जस्तो कि शिक्षा, स्वास्थ्योपचार, सरसफाइ र स्वच्छता)
- ग) पद्धति र सेवाहरूमा लैङ्गिकसमानता र सामाजिक समावेशीकरणलाई संस्थागत गर्न
- घ) सामाजिक रूपमा बञ्चितकरणमा परेका समूह तथा संकटाभिमुख जनसंख्यालाई लक्षित गरी कार्यक्रमहरूमा फर्त् नतिजामा आधारित प्रतिफल हासिल गर्न ।

परिच्छेद २ : लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई सम्बोधन गर्ने मौजुदा कानूनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्रहरू

२.१ लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी राष्ट्रिय कानूनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्रहरू माथि उल्लेख गरिए अनुसार नेपालको समग्र कानूनी ढाँचा अर्न्तगत थुप्रै संवैधानिक र कानूनी प्रावधानहरू लैससासलाई पनि ध्यान दिई तयार गरिएको छ । विभिन्न क्षेत्रमा महिला, गरिव, बहिष्करण र जोखिममा परेकाहरूले सामना गर्नु परेका विशिष्ट व्यवधानहरू पहिचान हुनु आवश्यक छ, भन्ने कुरा नेपाल सरकारका विभिन्न नीति तथा दिग्दर्शनहरूले स्वीकार गरेका छन्।^{१८} स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ अनुसार स्थानीय सरकारसँग आवश्यकता अनुसार विभिन्न ऐन, नीति, निर्देशिका र रणनीतिहरू बनाउने अधिकार रहेको छ । समयक्रमसँगै लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणका मुद्दाहरू सम्बोधन गर्न नेपाल सरकारले तल उल्लेख गरिए अनुसारको कानूनी ढाँचा बाहेक विभिन्न संस्थागत संयन्त्रहरू र संरचनाहरू निर्माण गरेको छ ।

तालिका १ : नेपालको लैससास सम्बन्धी कानूनी ढाँचा र संस्थागत संयन्त्रहरू

तह	निकाय	जिम्मेवारी
संघ	महिला, बालबालिका तथा जेष्ठ नागरिक मन्त्रालय	महिला, बालबालिका तथा जेष्ठ नागरिकहरू विशेष गरी आर्थिक रूपले पछाडि पारिएका, सामाजिक रूपले बञ्चितरणमा परेका र अन्य किसिमले सेवाबाट बञ्चित रहेकाहरूको सशक्तीकरण गर्ने ।
	संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय	सामाजिक तथा आर्थिक रूपले पछाडि पारिएका समूहहरू, क्षेत्र र समुदायहरूमा सेवा र सुविधाहरूको पहुँच वृद्धि गर्ने ।
		सामाजिक परिचालनको माध्यमद्वारा दलित, आदिवासी, मधेशी, मुस्लिम, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, अति विपन्न व्यक्तिहरूको सशक्तीकरण गर्ने ।
		निर्णय गर्ने र योजना तर्जुमा प्रक्रियामा नागरिकहरूको सहभागिता बढाएर सहभागितामूलक विकासको सुनिश्चितता गर्ने ।
	सामाजिक समावेशिता र सामाजिक सुरक्षा शाखा तथा अन्य आयोगहरूको निगरानी गर्ने ।	
	अर्थ मन्त्रालय, लैङ्गिकउत्तरदायी बजेट समिति	विभिन्न मन्त्रालयहरूले अवलम्बन गर्नको लागि लैङ्गिकउत्तरदायी बजेट निर्देशिका जारी गर्ने
	विशिष्ट रुचि (चाख) समूहहरूका लागि राष्ट्रिय आयोगहरू	महिला, दलित, जनजाति, मधेशी, मुस्लिम र थारुहरू जस्ता विशिष्ट समूहहरूको अधिकार तथा सरोकारहरूसँग सम्बन्धित नीति तथा कार्यक्रमहरूको निर्माण तथा अनुगमन गर्ने
राष्ट्रिय समावेशी आयोग	खस आर्य, पिछडिएका वर्ग, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, जेष्ठ नागरिकहरू, श्रमिकहरू, किसानहरू, अल्पसंख्यक तथा सीमान्तीकृत समुदायहरू, कर्णालीबासीहरू र विपन्न वर्गको अधिकार संरक्षण गर्ने ।	
राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग, निर्वाचन आयोग, लोक सेवा आयोग, राष्ट्रिय	लैससासलाई सबै क्रियाकलापहरूमा अन्तर सम्बन्धित विषयको रूपमा मान्यता दिने	

^{१८}IDPG, 2017, A common framework for Gender Equality and Social Inclusion (GESI).

तह	निकाय	जिम्मेवारी
	प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग	
प्रदेश	सामाजिक विकास मन्त्रालय	लैससास सम्बन्धित सवालहरूको सम्बोधन गर्ने र प्रादेशिक तहहरूको योजना, नियमहरू, मापदण्डहरू, नीतिहरू, कार्ययोजनाहरू, पुनस्थापना, अनुगमन र मुल्यांकन, लैङ्गिक र लैङ्गिकउत्तरदायित्व परीक्षणमा लैससासलाई एकीकृत गर्ने ।
स्थानीय	नगर/गाउँपालिकाको सामाजिक विकास शाखा	<ul style="list-style-type: none"> ● अपांगता भएका व्यक्तिहरूको हित र समग्र विकासको लागि कार्यक्रमहरू निर्माण र कार्यान्वयन गर्ने । ● नीति र योजनाहरूको ढाँचा तयार गर्ने, नीति र योजनाहरू बनाउने र प्राथमिकीकरण गर्ने । ● लैससास उत्तरदायी क्रियाकलापहरू, सामाजिक सुरक्षा परियोजना, तथ्यांक र सूचना व्यवस्थापन, जेष्ठ नागरिक, बालबालिका र अपांगता भएका व्यक्तिहरूको लागि हेरचाह र पुनस्थापन केन्द्रहरूको व्यवस्थापनको कार्यान्वयन गर्ने ।

(Adapted from: ADB, 2020, p. 13)

२.२ मधेश प्रदेशको लैससास नीति तथा निर्देशिकासँगको तादात्म्य

मधेश प्रदेश को नीतिको उद्देश्य लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक रूपले समावेशी जवाफदेही शासनलाई संस्थागत गर्न प्रदेश सरकारका सबै तह र निकायहरूमा महिला तथा बन्चितकरणमा परेका समूहहरूको अर्थपूर्ण सहभागिताको सुनिश्चिता गर्ने सबै प्रकारका प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष विभेद र असमानताहरूको अन्त्य गर्ने सबै बन्चितकरणमा परेका समूह तथा समुदायहरूको लागि सम्मानित ढंगले बाँच्ने वातावरणको सुनिश्चितता गर्ने आर्थिक समृद्धि र दिगो विकासको सुनिश्चितता गर्ने बन्चितकरणमा परेका समूहहरूको लागि स्रोत, साधन, अवसर तथा लाभहरूमा समान पहुँचको सुनिश्चितता गर्ने । महिला, लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसंख्यक, बन्चितकरणमा र जोखिममा रहेका समुदायहरू विरुद्धको सबै प्रकारका हिँसाको अन्त्य गर्ने रहेको छ ।

स्थानीय तहमा लैससास मूलप्रवाहीकरणलाई सहयोग गर्न गरिएका सिफारिश

स्थानीय सरकारहरूको राजनैतिक इच्छालाई कार्ययोजना, क्षमता विकास, तालिम र आवश्यक वित्तीय स्रोतहरूमा फर्त बल पुऱ्याइनु पर्दछ । अपेक्षित उद्देश्य हासिल गर्नको लागि लैससास संस्थागत हुन योगदान पुऱ्याउने अनुगमनका उपकरण तथा औजारहरू आवश्यक हुन्छन् ।

स्थानीय तहमा लैससास मूलप्रवाहीकरणलाई सहयोग पुऱ्याउनका लागि पहलहरूको सिफारिश :

- जोखिममा रहेका समूह, महिला र बन्चितकरणमा परेको समूहको आवश्यकता र जिज्ञासाहरूको सम्बोधन, उनीहरूको परिस्थिति विशेष सामाजिक-आर्थिक स्रोतहरूको आधारमा गरिनुपर्छ । लक्षित उपायहरू लैससासको मूलप्रवाहीकरणसँगसँगै जानुपर्दछ ।
- शक्तिको अन्यायपूर्ण वितरण विरुद्धको लडाईँ, समताको सुनिश्चितता, अनुशासनको विकास, कोटा प्रणाली वा सकारात्मक विभेदको उपायहरू आवश्यक छन् ।
- महिलाहरूको पारिश्रमिक विनाको हेरचाह सम्बन्धी श्रमको सवाल सम्बोधन गर्न, उनीहरूको अधिकार र आधारभूत आवश्यकता पुरा गर्न, आर्थिक सशक्तीकरण गर्न, र लैङ्गिक हिँसा, बाल विवाह र विद्यालय छाड्ने क्रमलाई रोक्न मुलकभर सचेतना अभियानको आवश्यकता छ । नागरिक समाज, महिलाको क्षेत्रमा काम गर्ने

संघसंस्थाहरु, बयस्क समूहहरु, युवा क्लवहरु र गैससहरु र नगरपालिका संरचना भन्दा बाहिरका सरोकारवालाहरुले नगरपालिकासँग मिलेर लैससास कार्यक्रमहरु संचालन गर्न सक्छन् ।

- लक्षित समूहहरु लाभान्वित हुने गरी समानुपातिक ढंगले लैङ्गिक बजेट निर्माणको काम गरिनुपर्छ ।
- न्यायिक समितिको स्थापना नगरपालिकाको एउटा महत्वपूर्ण उपलब्धि हो । न्यायिक समितिलाई विशेषगरी महिला र बन्चितकरणमा परेका समूहहरुलाई न्याय प्रदान गर्ने विभिन्न संरचनाहरु जस्तै वडा तहका मध्यस्थता केन्द्रहरु, मेलमिलाप समितिहरु, जिल्ला अदालत, प्रहरी, सरकारी कानून विभाग र अन्य न्यायिक/सामाजिक सेवा प्रदायकहरूसँग जोड्ने, संरक्षणको पहिलो तहको रूपमा परिकल्पना गरिएको छ । त्यसैले स्थानीय सरकारले न्यायिक समितिको क्षमता विकासमा लगानी बढाउनु पर्दछ ताकि तिनीहरु स्थानीय सरकार संचालनमा व्यवस्था भए अनुसारको जिम्मेवारीहरु पुरा गर्न साधन सम्पन्न, सीपयुक्त र सक्षम हुनेछन् ।
- बाल स्याहार केन्द्रको व्यवस्था र लचिलो खालको कार्य अवधिमा महिलाहरुलाई उनीहरुको श्रम जीवनलाई सन्तुलित बनाउन सहज हुन्छ । यसमा स्थानीय सरकारको पहल आवश्यक हुन्छ । महिलाहरुलाई सहयोग गर्ने मानसिकतालाई प्रोत्साहन गर्नाले घरायसी काममा पुरुषहरुको सहभागिता बढ्न गई महिलाहरुको कार्यबोझ घट्न जानेछ ।
- स्थानीय तहको कार्यक्रम तथा क्रियाकलापहरुको डिजाइन, वित्तीय व्यवस्था, कार्यान्वयन र मूल्यांकनमा अवलम्बन गरिएको सहभागितामूलक पद्धति र सामुदायिक सहभागिताले लैससासको मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुग्दछ ।
- लिङ्ग, उमेर, जातजाति र अपाङ्गताको आधारमा तयार गरिएको खण्डीकृत तथ्यांक र सूचकहरु सबैका लागि समानुपातिक ढंगबाट कार्यक्रम र सेवा प्रवाह गर्न नगरपालिकाको लागि सहयोगी हुन सक्दछ र यसबाट लक्षित समूह कोही पनि नछुट्ने सुनिश्चतता गर्न सकिन्छ ।

२.३ लैससास प्रवर्द्धनका लागि जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकामा रहेका संस्था र नीतिहरु

लैससास सम्बन्धी मुद्दाहरुलाई अगाडि बढाउन माथि उल्लेखित कानूनी व्यवस्थाका अतिरिक्त संघ, प्रदेश र नगरपालिका तहमा थुप्रै संस्थागत प्रवन्धहरु भएका छन् । संघीय तहमा महिला, बाल बालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय र यस अर्न्तगत महिला तथा बालबालिका विभाग रहेका छन् । यस विभागको कार्यक्षेत्र भनेको महिलाहरुको, त्यसमा पनि विशेष गरी आर्थिकरूपले कमजोर, सामाजिक रूपले विभेदमा परेका वा अन्यरूपले पछाडि परेका महिलाहरुको सशक्तीकरण गर्नु रहेको छ । बाल अधिकार प्रवर्द्धन, लैङ्गिक तथा समावेशिताका सवालहरु विकेन्द्रित योजना तर्जुमा र समीक्षामा समावेश गर्ने जिम्मा पनि यस विभागलाई दिइएको छ । हाल रहेका कानूनी तथा नीतिगत प्रतिवद्धता लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणका लागि प्रस्थान विन्दुहरु हुन् । यस रणनीतिले लैससासको क्षेत्रमा भएका खाडलहरु र पैरवीका क्षेत्रहरुको सम्बन्धमा जानकारी दिनेछ ।

प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेका लैससास सम्बन्धी संस्थागत संरचनाहरुलाई तलको तालिकामा संक्षिप्त रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका २ : संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेका लैससासका क्षेत्रमा काम गर्ने संस्थाहरु

तहहरु	संस्थाहरु	विभागहरु	लैससास नीतिहरु
संघीय	महिला, बालबालिका तथा जेष्ठ नागरिक मन्त्रालय	महिला, बालबालिका विभाग	चालुकोष स्थापना तथा वीउपुँजी परिचालन निर्देशिका २०६० लैङ्गिक समानता तथा महिला सशक्तीकरण राष्ट्रिय कार्ययोजना २०६१, कार्यविधि दिग्दर्शन, २०६१ आपत्कालिन संरक्षण सेवामा महिला विकास कार्यक्रम अन्तरगत प्रवर्द्धित समूहहरुको परिचालनका लागि मार्गदर्शन अस्पतालमा आधारित एक विसौनी संकट व्यवस्थापन केन्द्र संचालन दिग्दर्शन २०६७ मुलुकी अपराध संहिता २०७४,

तहहरु	संस्थाहरु	विभागहरु	लैससास नीतिहरु
			मुलुकी देवानी संहिता २०७४, मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार (नियन्त्रण) ऐन २०६४, मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार (नियन्त्रण) नियमावली २०६५, घरेलु हिंसा (कसूर र सजाय) ऐन २०६६, घरेलु हिंसा (कसूर र सजाय) नियमावली २०६७, कार्यस्थलमा हुने यौनजन्य दुर्व्यवहार (निवारण) ऐन २०७१, वोक्सीको आरोप (कसूर र सजाय) ऐन २०७२, अपराध पीडित संरक्षण ऐन २०७५, ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी ऐन २०६३, दलित आयोग ऐन २०७४, अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी ऐन २०७४, सामाजिक सुरक्षा ऐन २०७५
प्रदेश	सामाजिक विकास मन्त्री	सामाजिक विकास मन्त्रालय	प्रदेशस्तरीय सारभूत लैङ्गिक समानता नीति २०७९, दलित सशक्तीकरण ऐन २०७५
पालिका	सामाजिक कल्याण विकास विभाग	महिला तथा बालबालिका विकास शाखा	ज्येष्ठ नागरिक परिचयपत्र कार्यविधिहरु २०७५ अपाङ्गता कार्यविधि २०७५ बाल संरक्षण निर्देशिका २०७५ (मस्यौदा) गुनासो सुनुवाई कार्यविधि २०७५ (मस्यौदा) ज्येष्ठ नागरिक मिलन केन्द्र २०७६ (मस्यौदा) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४
वडा	वडा तहका कार्यालयहरु	N/A	पालिका तहका नीतिहरु

(Source: NURP Janakpurdham GESI/LNOB Assessment Report, 2020, pp. 8-9)

चित्र १ : लैससास मूलप्रवाहीकरण चक्र

परिच्छेद ३: लैङ्गिक उपमहानगरपालिकाको लैससास अवस्थाको विस्लेषण

३.१ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको पृष्ठभूमि

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका धनुषा जिल्लाको सदरमुकाम र मधेश प्रदेशको राजधानी पनि हो । मधेश प्रदेश देशको कुल जनसंख्याको १८.४ प्रतिशत जनसंख्या भएको दोस्रो ठूलो प्रदेश हो । यो प्रदेश देशको दक्षिण भागमा रहेको मध्य तराईमा अवस्थित छ । अठारौँ शताब्दी देखि बसोबास हुँदै आएको यस स्थान सन् १९६० मा नगरपालिका र २०१७ मा उपमहानगरपालिका घोषित भएको थियो ।

सन् २०१८ को पछिल्लो अनुमान अनुसार पालिकाको ९१.९७ वर्ग किमी क्षेत्रफलमा १७३९२४ जना मानिसहरू

बसोबास गर्दछन् । कृषि विकास मन्त्रालयको प्रतिवेदन अनुसार यहाँको जनसंख्या वृद्धिदर २.२ रहेको छ । जुन बटवल र पोखरा जस्ता सहरहरूको तुलनामा कम हो । जनसंख्या वृद्धि दरलाई बढ्दो सहरीकरणले प्रभावित गर्ने गरेको छ । त्यसैगरी छेउछाउका वस्तीबाट केन्द्र तिर आउने प्रवृत्ति र बसाई सराईको कारणले पनि जनसंख्या वृद्धिलाई प्रभावित गर्ने गरेको छ ।^९ यो नगरपालिकामा उब्जाउ जमिन लगायत थुप्रै प्राकृतिक स्रोतहरूका हिसाबले धनी छ । तथापि बढ्दो जनसंख्याका कारण कृषियोग्य भूमिको अनुपातमा परिवर्तन भैरहेको छ, काम गर्ने उमेरका मानिसहरू विभिन्न सम्भावना खोज्दै सहर तिर जाने क्रम बढ्दो छ, र धेरै मानिस रोजगारीको खोजीमा विदेश तिर गैरहेका छन् । यस अर्थमा व्यापार, व्यवसाय, धार्मिक पर्यटन, र विप्रेषण नै जनकपुरधाम वासीहरूको आम्दानीका प्रमुख स्रोतहरू हुन् । नगरपालिकाको केन्द्रभाग भन्दा बाहिर रहेका गरिवहरूको अझै पनि आम्दानीको प्रमुख स्रोत भनेको कृषि, माछापालन, पशुपालन र विप्रेषण रहेका छन् । नगरपालिकामा रहेको रोजगारको प्रमुख आधार भनेको घर निर्माण कार्य हो ।

चित्र २ : जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका

३.२ सामाजिक साँस्कृतिक परिस्थिति-जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा भएका सामाजिक र लैङ्गिक मान्यताहरू

जनसंख्याको बनावटले के देखाउँछ भने यहाँका मुख्य बासिन्दाहरू यादव, तराई ब्राम्हण, सुडी, तेली र कायस्थ रहेका छन् । त्यस मध्ये १० देखि १५ प्रतिशत तराई दलित रहेका छन् ।^{१०} ऐतिहासिक हिसाबले, नेपालमा पितृसत्तात्मक समाज रहेको छ जहाँ महिलाहरू भनेका पुरुषका सहयोगीका रूपमा मात्र चिनिन्छन् ।^{११} पुरुषलाई परिवारको मुखिया मानिन्छ र महिलाभन्दा माथिल्लो स्तरको मानिन्छ । यसको अर्थ सामाजिक मूल्य र मान्यताहरू पुरुषहरूका पक्षमा रहेका छन् । महिला हुनुको अर्थ शक्तिहीन हुनु वा शान्त, आज्ञाकारी र सहनशील हुनु हो । यस विपरीत एउटा साँचो पुरुष हुनु महिलाको तुलनामा शक्तिशाली अर्थात् बोलक्कड, अरुलाई नियन्त्रणमा राख्न खोज्ने र अरुमा आफ्नो इच्छा लादन सक्ने क्षमताको हुनु हो । उदाहरणका लागि, धेरै पुरुष र महिलाहरू जो सार्वजनिक रूपमा यो महिलाहरूको लागि स्वाभाविक

^९ NURP Inception report, 2019.

^{१०}NURP Inception Report, 2019.

^{११}https://en.wikipedia.org/wiki/Women_in_Nepal

होइन भन्छन् तिनीहरू नै महिलाहरूको निर्णय क्षमतामा अवरोध खडा गर्दछन्¹² । त्यसै गरी कोही बन्चितिकरणमा परिरहेका छन् भने कोही बन्चितिकरण गरिरहेका छन् । उदाहरणका लागि, सामाजिक बन्चितिकरण जानाजान गरिएको विभेद, शोषण र विशेष अधिकारको संरक्षण गर्ने प्रयासबाट उत्पन्न हुन्छ । पितृसत्तात्मक समाजको बाहुल्यले महिला, बालबालिका, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, दलित लगायत सामाजिक बन्चितिकरणमा परेकाहरू माथि पुरुषको आधिपत्यको निरन्तरता र सामाजिक नियन्त्रणमा बल पुऱ्याएको छ ।¹³ प्रदेश सरकारको बेटी पढाउ बेटी बचाओ अभियानका बाबजुद परिवार र समाजमा महिला र छात्राहरूको अवस्थामा सोचे अनुसारको सुधार हुन सकेको छैन ।¹⁴ उदाहरणका लागि, दाइजो प्रथालाई लैङ्गिक हिंसा र लैङ्गिक विभेदको प्रमुख कारणको रूपमा मानिन्छ, तर यस विरुद्धका प्रदेश कानून र नीतिका बाबजुद यो प्रथा अझै पनि ठूलो अभिशापका रूपमा रहेको छ ।¹⁵ एक अध्ययनका अनुसार ४० प्रतिशत लैङ्गिक हिंसाका पिडित महिलाहरू २० देखि २९ वर्ष सम्मका पाइएको छ । हिंसाका कारण महिलाहरू मानसिक, शारीरिक तथा प्रजनन स्वास्थ्य समस्याबाट पीडित छन् । विशेष गरी सीमान्तीकृत वर्गका र गरिव महिलाहरूलाई बोक्सीको आरोप लगाइन्छ र सामाजिक रूपले अपहेलित गरिन्छ । जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा वीचमा विद्यालय छोडनेको उच्च दर, लैङ्गिकहिंसा र महिलाहरूको कमजोर राजनैतिक तथा आर्थिक सहभागिताको प्रमुख कारण छिटो अथवा बाल विवाह रहेको छ¹⁶ । महिलाहरू बुर्का लगाएर हिँड्ने र अरुसँग खुलेर कुरा गर्न नसक्ने अवस्था अझै पनि भेट्न सकिन्छ ।¹⁷ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा अझै पनि जातीय विभेद व्याप्त छ र दलितलाई अछुतको व्यवहार गरिन्छ र उच्च जात भनिनेका घर तथा पूजास्थलहरूमा प्रवेश गर्न दिँदैन ।¹⁸

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा साक्षरता एउटा समस्याको रूपमा रहेको छ । यस प्रदेशको साक्षरता दर ४०.९ र मानव विकास सूचकांक ०.४२ रहेको छ जुन नेपालको सबै भन्दा कम हो । तर महिलाहरूको शिक्षाको र साक्षरता दर बढेर ५४ प्रतिशत पुगे पनि पुरुषको (७३ प्रतिशत) को तुलनामा धेरै कम रहेको छ ।¹⁹

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा रहेको पितृसत्तात्मक अभ्यास र दाइजो प्रथाको कारण निजी विद्यालय भन्दा सरकारी विद्यालयमा छात्राहरूको भर्ना दर बढिरहेको छ भने, लैङ्गिक र सामाजिक मान्यता, घरयासी काममा छोरीको संलग्नता, बाबु आमाको प्राथमिकता छोरीको भन्दा छोराको पढाइमा बढी हुनु आदि कारणले माध्यमिक तहमा पुग्दा केटीहरूको विद्यालय छोड्ने दर नाटकीय ढंगले उच्च हुन पुग्दछ²⁰ । विद्यालयहरूको संजाल राम्रै भए पनि माथि उल्लेखित सामाजिक वातावरणका कारण छात्राहरूको लागि शिक्षा सहज देखिँदैन ।

यहाँको कुल जनसंख्या मध्ये ९६७ जनामा शारीरिक अपांगता रहेको छ भने लैङ्गिकहिंसाबले महिलाहरूको तुलनामा यहाँ पुरुषहरूमा बढी शारीरिक अपांगता रहेको छ ।²¹ यो तथ्यांक सानो देखिएकोले अपांगता भएका सबै व्यक्तिहरू तथ्यांकमा समावेश भएका छैनन् भन्ने सवाल लामो समय देखि कायम रहेको छ ।

¹²https://en.wikipedia.org/wiki/Women_in_Nepal

¹³NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020, p. 13

¹⁴ NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020.

¹⁵ NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020, p. 13

¹⁶NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020.

¹⁷NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020.

¹⁸ NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020, p. 13

¹⁹Periodic plan of Province 2, 2076

²⁰NURP Janakpurdhama GESI/LNOB Assessment Report, 2020

²¹ Integrated Urban Development Project 2017, Janakpurdhama.

३.३ जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा लैससासको लागि राजनीतिक इच्छाशक्ति

यस खण्डमा आफ्नो पालिकाको संस्थागत दायरा भित्र लैससास मूलप्रवाहीकरण गर्न र समाजमा लैससासलाई एकीकृत गर्न गरिएका प्रयासबारे चर्चा गरिएको छ। यहाँ पालिकाबाट उपलब्ध गराइएका दस्तावेजहरू, जस्तै मधेश प्रदेशको लैङ्गिक समानता नीति²² र मधेश प्रदेश को लैङ्गिक हिंसा रणनीतिका बारेमा चर्चा गरिएको छ²³। यस दस्तावेजले हाल रहेको विभेद तथा लैङ्गिक हिंसाको निरन्तरतामा कारक बनेका संस्थाहरू, प्रणालीहरू र वर्गहरू विचको अन्तरसम्बन्धलाई स्पष्टसँग उजागर गर्ने प्रयास गरेको छ। महिला तथा बन्चितकरण समूहहरूलाई उचित अवसरहरू उपलब्ध गराई तिनमा उनीहरूको पहुँच र सहभागिता अभिवृद्धि गरी उनीहरूको आर्थिक तथा सामाजिक रूपान्तरणसँगै उनीहरूको सशक्तीकरणमा योगदान गर्ने नीति तथा कार्यक्रम निर्माण र कार्यान्वयनमा जोड दिइनुपर्दछ। प्रदेश सरकारको स्थापना भए पछिको पहिलो आर्थिक वर्षको प्रगति विवरण आव २०७५/७६ अनुसार प्रदेश सरकारले यस सम्बन्धमा केही महत्वपूर्ण प्रयासहरूको थालनी गरेको देखिन्छ जुन यस प्रकार रहेको छ :

- प्रदेश सरकारले “बेटी पढाओ, बेटी बचाओ” अभियान आठ वटै जिल्लामा संचालन गरेको छ। यसको उद्देश्य छिटो विवाह, विचमा विद्यालय छाड्ने प्रवृत्ति र चाँडो गर्भवती बन्ने समस्याहरूलाई रोक्नु हो। यसबाट महिलाहरूको प्रजनन अधिकार र शिक्षाको अधिकार सम्बोधन भई मानव विकास सूचकांकमा सुधार हुने अपेक्षा राख्न सकिन्छ।²⁴। जउमनपाले दलित छात्राहरूलाई उनीहरूको विद्यालय शिक्षा पुरा होस भनी प्रोत्साहन स्वरूप साइकल वितरण गरेको छ भने यसको अतिरिक्त विद्यालय पोशाक तथा स्टेसनरीको खर्च पनि उपलब्ध गराएको छ।²⁵
- यसै कार्यक्रम अन्तरगतको हरेक जिल्लाको १० वटा विद्यालयमा स्वास्थ्यकर्मी उपलब्ध गराउने कार्य पनि सम्पन्न भएको छ।
- आठै जिल्लाका सबै विद्यालयहरूमा छात्राहरूको लागि आत्मनिर्भर तालिम शुरु गरिएको छ।
- प्रदेश प्रहरी र अन्य सेवाहरूमा दलित, मुस्लिम र जनजातिहरूको लागि आरक्षणको कानूनी व्यवस्था गरिएको छ। यीमध्ये ५० प्रतिशत आरक्षण महिलाहरूको लागि छुट्याइएको छ।
- महिला, दलित, पछाडि पारिएका समूहहरू जस्तै यौनिक अल्पसंख्यक, अपांगता भएका व्यक्तिहरू र वञ्चितकरणमा रहेका लघु उद्यमीहरूलाई औद्योगिक उत्पादनमा सहयोग गर्न एउटा छुट्टै कोष स्थापना गरिनेछ। यस्ता समुदायहरूलाई व्यावसायिकता र उत्पादनको बजारीकरण जस्ता विभिन्न विषयका तालिमहरूको लागि आवश्यक सहयोग उपलब्ध गराइनेछ।
- समानुपातिक समावेशिताको सिद्धान्त अनुसार, प्रदेश सरकार तथा राजनैतिक क्रियाकलापहरूमा ५० प्रतिशत सिटको व्यवस्था गरेको छ।
- हानिकारक सामाजिक प्रचलनहरू जस्तै दाइजो, उमेर नपुगी विवाह, अनमेल विवाह, बोक्सी र छुवाछुत र लैङ्गिक हिंसा विरुद्ध आवश्यक कानूनी व्यवस्था गरिनेछ। यसको अनुगमनको लागि एउटा संयन्त्रको पनि व्यवस्था गरिनेछ।

३.४ लैससास लेखाजोखाबाट निष्कर्षको खोज तथा सुझावहरू

यस खण्डमा केही प्रमुख प्राप्तिहरू र तिनै प्राप्तिका आधारमा ती सवालहरूलाई सम्बोधन गर्न तय गरिएका सुझावहरू प्रस्तुत गरिएका छन् -

१. एनयुआरपी जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका लैससास मूल्यांकन प्रतिवेदन २०२०
२. कोभिड २०१९ को सन्दर्भमा गरिएको विस्तृत प्रभाव मूल्यांकन सर्वेक्षण, एनयुआरपी २०२०

²² Ministry of Social Development, Gender Equality Policy, Province 2, 2076, p. 8.

²³ Proposed Framework for Strategic Action Plan on Prevention of Gender Based Violence Province 2, 2019, p. 13.

²⁴ Ministry of Social Development, Gender Equality Policy, Province 2, 2076, p. 8.

²⁵ <https://janakpurmun.gov.np/en/news-events?page=5>

३. अनौपचारिक क्षेत्र र कोभिडको समयमा महिलाहरूमा परेको प्रभाव मूल्यांकन सर्वेक्षण, UNDP २०२०
४. नेपालमा कोभिड २०१९ को सामाजिक आर्थिक प्रभावको द्रुत मूल्यांकन प्राप्त र सुभावहरूको विस्तृत जानकारी अनुसूची १ मा दिइएको छ ।

उपलब्धिहरू :

- १० प्रतिशत महिलाहरू रोजगार छन् जो विशेष गरी साना उद्योगहरूमा रहेका छन् । कम रोजगारी हुनुका मुख्य कारणहरूमा निरक्षरता, कम उमेरको विवाह र सामाजिक मान्यता र प्रचलनहरू रहेका छन् ।
- जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा महिला र बन्चितिकरण समूहका मानिसहरू मुख्यातया खेतीपातीमा संलग्न छन् र तिनीहरूको मुख्य भूमिका उत्पादन र बाली भित्र्याएपछि गरिने प्रशोधन क्रियाकलापमा संलग्न हुन्छन् ।
- अध्ययनले के देखाउँछ भने लैङ्गिक हिंसाबाट पीडित ४० प्रतिशत महिलाहरू २० देखि २९ प्रतिशत रहेका छन् । हिंसाका कारण यी महिलाहरू मानसिक, शारीरिक र प्रजनन स्वास्थ्य समस्याबाट पीडित छन् ।
- महिला तथा बन्चितिकरण समूहका मानिसहरूको आय आर्जन तथा जीविकोपार्जनका प्रमुख तीन वटा अवरोधहरू वित्तीय पहुँचको अभाव, बजारसम्मको पहुँचको अभाव र बजारमा कारोबार हुँदा मूल्यमा हुने विभेद रहेका छन् ।

सिफारिसहरू :

- भौतिक अवस्थामा सुधार, लैससास तालिम, कर्मचारी भर्ना सम्बन्धी अन्य प्रोत्साहन र कर्मचारीहरूका लागि पुनःअभिमुखीकरण र पुनःनिर्देशन मार्फत लैंगिकमैत्री र समावेशी कार्यस्थल सिर्जना गर्न रोजगारदाताहरूसँग मिलेर काम गर्नुपर्ने ।
- श्रम बजारमा सुनिश्चित खालको आम्दानी हुने रोजगारीको सिर्जना गरी जीविकोपार्जन र सहभागितासँग सम्बन्धित सबै लैङ्गिक खाडल र असमानता हटाउन काम गर्नुपर्ने, जसबाट उनीहरूको सशक्तीकरणमा योगदान पुग्नेछ ।
- महिला उद्यमीहरू, बन्चितिकरण समूहहरू र अपांगता भएका व्यक्तिहरूका लागि दिग्दर्शनहरू तयार गरी विभिन्न तहमा अन्तरक्रिया कार्यक्रम संचालन गर्नुपर्ने ।
- कम उमेरमा हुने विवाह, दाइजो, विना पारिश्रमिक गरिने हेरचाहको काम, बोक्सीको आरोप र अन्य विभेदकारी प्रचलनहरू सम्बन्धी समस्याहरूको समाधान गर्नमा पुरुषहरूको सहभागिताका लागि उनीहरूलाई प्रोत्साहन गर्ने खालका योजनाहरू बनाउनुपर्ने ।
- कामको लागि नगद कार्यक्रम मार्फत विपदलाई कम गर्न हरित अभियान प्रवर्द्धन गर्नुपर्ने । यसबाट विशेष गरी महिला र बन्चितिकरण समूहहरूले ज्यालाको रूपमा नगद प्राप्त गर्नेछन् ।
- विशेषगरी दैनिक ज्यालादारी गर्नेहरू, जोखिममा रहेकाहरू, बन्चितिकरण समूहहरूलाई जोखिमपूर्ण काम गर्नुपर्ने गरी गरिवीको कृचक्रमा फस्नबाट जोगाउन लैङ्गिक कउत्तरदायी आर्थिक उत्प्रेरणा कार्यक्रमलाई विस्तार गर्नुपर्ने ।

परिच्छद ४ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास रणनीतिको सिंहावलोकन

४.१ मूल सिद्धान्तहरू

यस खण्डमा लैससास रणनीतिको मूल सिद्धान्तहरूको चर्चा गरिएको छ । तपशिलका सिद्धान्तहरूले लैससास रणनीति कार्यान्वयनलाई निर्देशित गर्नेछन् ।

रूपान्तरणको लक्ष्य : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका दिगो परिवर्तन मानिसहरूलाई समान र स्वतन्त्र किसिमले समाजमा सहभागी हुने क्षमतालाई प्रभाव पार्ने लैंगिक, जातीय, भाषिक, लिङ्गमा आधारित बुझाइ, लिङ्गको आधारमा गरिने विभेदलाई अन्त्य गर्न सहयोग गर्ने नीतिहरू, मान्यताहरू, अभ्यासहरू र संरचनाहरूको रूपान्तरणबाट मात्र प्राप्त हुन सक्दछ भन्ने कुरामा विश्वास गर्दछ ।

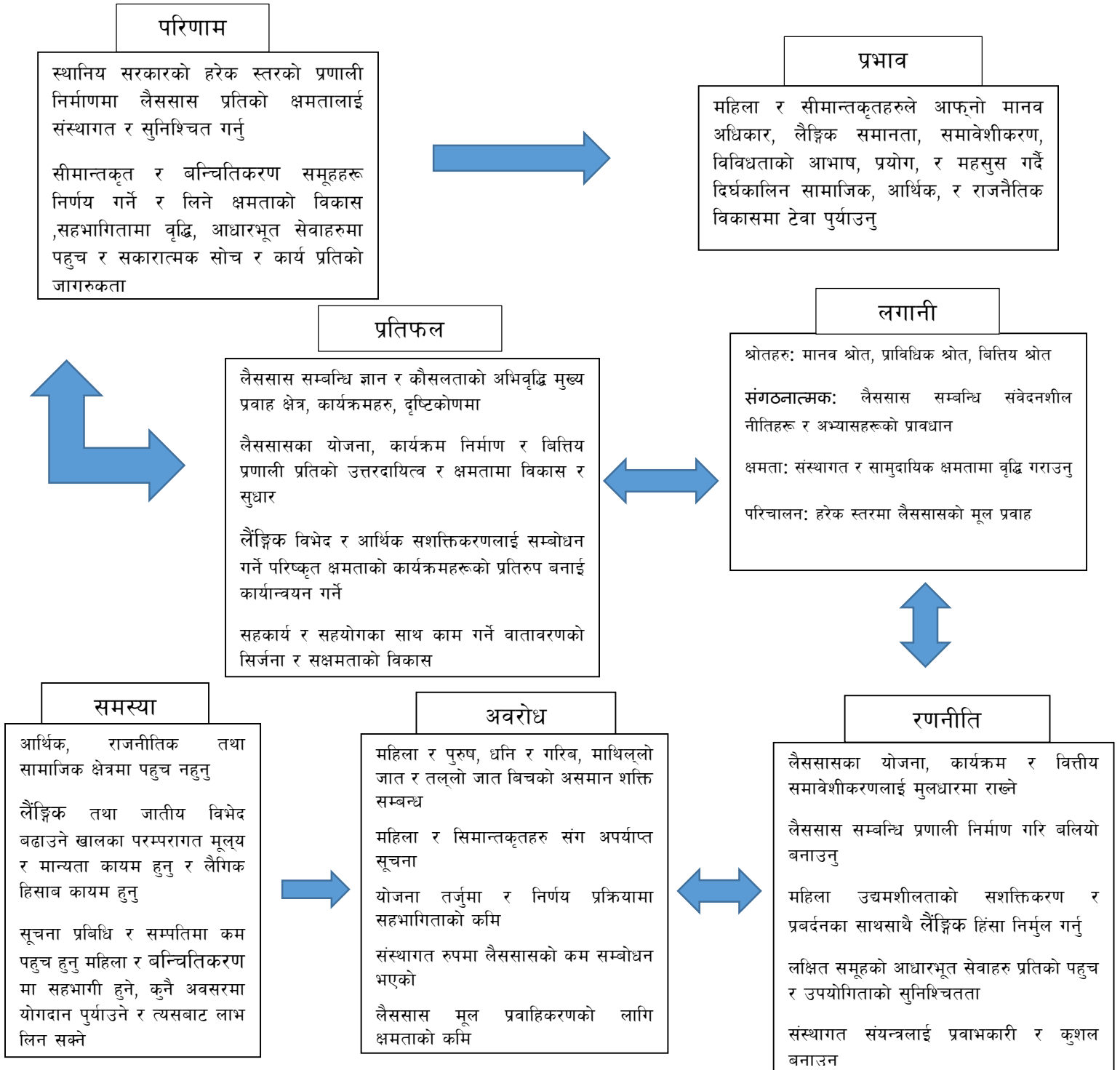
प्रमाणबाट निर्देशित : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका कार्यक्रम र क्रियाकलापहरू यस क्षेत्रमा भएका वर्षौं सम्मका अनुभव र सिकाइहरूमा आधारित छन् । तिनीहरू लैससाससँग सम्बन्धित अनुसन्धान, नीति र असल अभ्यास विधिहरूबाट प्राप्त सूचनामा आधारित भई निर्माण गरिएका छन् ।

स्थानीय स्तरबाट हुने समाधानमा विश्वास : कुनै देश वा समुदायको महिला, छात्राहरू, यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसंख्यकहरू र अन्य बन्चितकरणका लागि काम गरेको अधार अन्य ठाउँमा सोही प्रकारको प्रभाव नपार्न सक्छ । लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण अभिवृद्धिको लागि रणनीतिहरू तयार गर्दा लक्षित समूहहरूसँगको छलफलको आधारमा गरिनुपर्छ । जउमनपा संसारभरका अनुभवी कर्मचारीहरूमा विश्वास गर्दछ र यस प्रक्रियालाई सहयोग पुग्ने पछिल्ला प्रमाणहरूलाई उपयोग गर्दछ ।

सहकार्यको प्रकृति: जउमनपा के कुराको जानकारी राख्दछ भने सबै तहमा हुने साभेदारी र सहकार्य हानिकारक लैङ्गिक मान्यताहरू, नीतिहरू र प्रचलनहरूमा परिवर्तन ल्याउन आवश्यक नेतृत्व र सहयोगको सुनिश्चितताका लागि महत्वपूर्ण हुन्छन् । सबै प्रकारका बालबालिका, युवा र वयस्कहरूले नै लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणको अभियानको नेतृत्व लिनुपर्दछ र यसको लागि गर्नुपर्ने कार्यको स्वरूप तयार गर्नुपर्दछ । हामीहरूले लाभग्राहीहरूको कुरा सुन्नुपर्दछ र उनीहरूको अनुभवको आधारमा लैङ्गिक रूपान्तरणको कार्यको आधारशिला तयार गर्नुपर्दछ ।

अधिकारमा आधारित र दोषमुक्त : लैससास एउटा मानव अधिकार हो, यो विना महिला, छात्राहरू र अन्य बन्चितकरण समूहहरूले समाजमा स्वतन्त्रतापूर्वक सहभागी हुन सक्दैनन् र तिनीहरूले आफ्नो जीवन र शरीरलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राख्न सक्दैनन् । जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाले लैससास सम्बन्धी कार्यले मानव अधिकार र लैङ्गिक समानताको प्रवर्द्धनमा सहयोग पुऱ्याउनु पर्दछ, गोपनियतालाई कायम राख्नु पर्दछ र सम्मान गर्नुपर्दछ, यो दोषमुक्त हुनुपर्दछ, यसले संस्कृतिको सम्मान गर्नुपर्दछ, र मर्यादा, विविधता र समानताको सम्मान गर्नुपर्दछ भन्नेमा विश्वास गर्दछ । जुनसुकै उमेर, जात, आर्थिक अवस्था, क्षमता, हैसियत, लिङ्ग, लैङ्गिक पहिचान वा लैङ्गिक चरित्रको भए पनि हरेक व्यक्ति समान ढंगले सम्मानित छ ।

४.२ परिवर्तनको सिद्धान्त (Theory of Change)

चित्र ३ : जनकपुर उप-महानगरपालिका रणनीतिको लागि परिवर्तनको सिद्धान्त

रणनीतिहरू :

१. योजना तर्जुमा, कार्यक्रम निर्माण र बजेट निर्माण गर्दा लैससास मूलप्रवाहीकरण गर्ने ।
२. लैससास प्रणाली बलियो बनाउने ।
३. महिलाहरूको आर्थिक सशक्तीकरण को प्रवर्द्धन गर्ने र लैङ्गिकहिंसा कम गर्ने ।
४. आधारभूत सेवामा लक्षित समूहहरूको पहुँच सुनिश्चित गर्ने ।
५. संस्थागत संयन्त्रहरूको प्रभावकारिता वृद्धि गर्ने ।

लगानी :

१. स्रोतहरू : मानवीय, प्राविधिक र बजेट ।
२. संचालन : सबै तहमा लैससास मूलप्रवाहीकरण ।
३. क्षमता : संस्थागत र समुदाय तहमा क्षमता विकास ।
४. संगठनात्मक : लैससासप्रति सम्बेदनशील नीति र अभ्यासहरूको प्रावधान ।

प्रतिफल :

१. सबै क्षेत्र, कार्यक्रम र पद्धतिहरूमा लैससास मूल प्रवाहीकरण सम्बन्धी ज्ञान र क्षमतामा वृद्धि ।
२. लैससास-उत्तरदायी योजना, कार्यक्रम र बजेट निर्माण गर्ने क्षमताको विकास ।
३. लैङ्गिक हिंसा र आर्थिक सशक्तीकरणको लागि लैससास उत्तरदायी योजना, कार्यक्रमको डिजाइन र कार्यान्वयन गर्ने क्षमताको विकास
३. सहकार्य र साभेदारीमा काम गर्न सहयोगी वातावरणको निर्माण ।

नतिजा :

१. लैससासको संस्थागत र प्रणाली विकास गर्ने गरी स्थानीय सरकारको क्षमता विकास भएको हुने ।
२. आधारभूत सेवासम्मको पहुँच र सकारात्मक क्रियाकलाप मार्फत क्षमता विकास भई सीमान्तीकृत तथा बन्चितकरण समूहहरूको सहभागितामा वृद्धि भएको हुने ।

प्रभाव :

दिगो सामाजिक, आर्थिक र राजनीतिक वृद्धि जहाँ महिला र सीमान्तीकृतहरू आफ्नो मानव अधिकारको महशुस गर्छन् र लैङ्गिकसमानता, समावेशीकरण र विविधताको आनन्द लिन्छन् ।

यो परिवर्तनको सिद्धान्तको अपेक्षित प्रभाव जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको नीति र कार्यक्रममा लैससास एकीकृत हुनु हो । मुख्य लक्ष्य भनेको महिला, बन्चितकरणामा परेकाहरू, युवा, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसंख्यकहरू र बन्चितकरणको उच्च जोखिममा रहेकाहरूको सशक्तीकरण गर्नु हो । यस सम्बन्धमा मापनयोग्य र हासिल गर्न सकिने रणनीतिहरूमार्फत लैङ्गिक तथा सामाजिक बन्चितकरणका चुनौतीहरू सम्बोधन गर्न यो परिवर्तनको सिद्धान्त विकास गरिएको हो । यो परिवर्तनको सिद्धान्तमा ७ चरणहरू रहेका छन् र यसलाई चित्र नं. २ मा हरेक पक्षसहित चित्रण गरिएको छ ।

४.२.१ समस्याको पहिचान

लैङ्गिकहिंसा रोकथाम सम्बन्धी मधेश प्रदेशको लैङ्गिक समानता नीति र रणनीतिक कार्ययोजना²⁶ ले मधेश प्रदेश मा रहेका लैङ्गिक विभेद लगायतका केहि प्रमुख सामाजिक साँस्कृतिक समस्याहरूको पहिचान गरेको छ । उदाहरणको लागि

²⁶Gender Based Violence.

शिक्षामा पहुँचको कमी, राजनीतिक पहुँचको कमी, कम उमेरको विवाह र बालविवाह, दाइजो प्रथा, महिला विरुद्धको लैङ्गिकहिंसा आदि छन् । त्यसै गरी एनयुआरपी ले गरेको लैससास अध्ययन अनुसार लैङ्गिकमा उच्च जातका भनिएकाहरूले जातीय विभेद, दलित भनिएकाहरूलाई आफ्नो घर प्रवेशमा रोक लगाउने जस्तो अछुतको व्यवहार अभै पनि विद्यमान रहेको देखाएको छ । महिला, दलित तथा अन्य बन्चितकरण समूहहरूमा आर्थिक अवसरको कमी, ऋण तथा वित्तीय पहुँचको कमी, बजारसम्मको पहुँचको कमी, सूचना प्रविधिसम्मको पहुँचको कमी र उत्पादनको साधन (जमिन, पानी र पैसा) मा पहुँचको कमी रहेको पहिचान गरेको छ । संविधान र राष्ट्रिय नीतिहरू यी चुनौती सम्बोधन गर्ने गरी तयार गरिएता पनि स्थानीय तहमा यी सवालहरू अभै पनि प्रमुख रूपमा रहेका छन् ।

४.२.२ परिवर्तनका लागि अवरोधहरू

माथि उल्लेखित सवालहरूलाई पुरुषहरूको परम्परागत भूमिकाले अभै खराब स्थितिमा पुऱ्याई दिएका छन् र कठोर पितृसत्तात्मक प्रणालीले यसलाई निरन्तरता दिन सहयोग पुऱ्याएको छ । उदाहरणको लागि गाउँ देखि सहरसम्म महिलाहरूको लैङ्गिक भूमिका र समयको उपयोग खाना पकाउने, सरसफाई गर्ने, गाईवस्तु हेरचाह, घरपरिसरको सरसफाई, बालबच्चा र बुढापाकाहरूको हेरचाहको जिम्मेवारीमा सिमित रहेको छ । अर्को तिर पुरुषहरूको मुख्य जिम्मेवारीहरू परिवारलाई आर्थिक व्यवस्था मिलाउने, घर भन्दा बाहिर काम गर्ने, बजारमा गई किनमेल गर्ने, वडा तहको बैठकहरूमा सहभागी हुने मानिएको छ ।²⁷ यस प्रकारले प्रमुख चुनौती भनेको परम्परागत लैङ्गिक भूमिकालाई निरन्तरता दिन सहयोग गर्ने प्रवृत्ति र व्यवहारलाई सम्बोधन गर्नु रहेको छ । उदाहरणको लागि अभै पनि जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा सम्पत्ति र स्रोतहरू माथिको पहुँच र नियन्त्रण पुरुषहरूकै पक्षमा रहेको छ । सन् २०२० मा सुदृढ एनयुआरपिले गरेको लैससास अध्ययन अनुसार उत्पादनका साधनहरू जस्तै पूँजी, पशुपंछी, जमिन, बजार, व्यवसाय, उद्यमहरूबाट प्राप्त आम्दानीमा पुरुषहरूका नियन्त्रण रहेको पाइएको छ भने केहि समुदायहरूमा महिलाहरूलाई कम मूल्यका केहि वस्तुमा पहुँच भए पनि व्यवसायमा भने पहुँच छैन ।

यसै गरी जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा रहेका मुसहर जस्ता बन्चितकरण समुदायको समाजको सबै तहमा हुने योजना तर्जुमा वा निर्णय प्रक्रियामा ज्यादै कम सहभागिता हुने गरेको छ । यसको अर्थ धेरै थोरैले मात्र सार्वजनिक तथा सामुदायिक जमघटमा सहभागी हुन्छन् । यस्तो किन हुन्छ भने लैङ्गिक सवालहरू, शक्ति सम्बन्ध, लैङ्गिक समानता, र मर्यादित ढंगले बाँचन पाउनु, विभेद, हिंसा र दवाव विना बाचन पाउनु उनीहरूको अधिकार हो भन्ने बारेमा धेरै जसो पछाडि पारिएका समूहहरूसँग सिमित ज्ञान, बुझाई र जानकारी रहेको हुन्छ । त्यसैले उनीहरूसँग पूँजी, स्रोत साधनहरू, लगानीको अधिकार, शिक्षा, उपयुक्त र पर्याप्त सिप, र निर्णय गर्न सक्ने आत्मविश्वासको कमी रहेको हुन्छ ।²⁸

यसको अतिरिक्त, एउटा महत्वपूर्ण कुरा के हो भने जउमनपा एउटा तिव्र रूपमा सहरीकरण भै रहेको सहर हो । सहरको रूपमा परिभाषित भैरहँदा जउमनपा अन्तरगत यस्ता वडाहरू पनि छन् जुन ग्रामीण चरित्रका छन् । त्यसैले ग्रामीण सहरी सम्बन्ध जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा सजिलै देख्न सकिन्छ । अलि बढि सहरीकरण भएको क्षेत्रमा महिलाहरूको बजार, सडक, पानी सरसफाईको सुविधाको साथै संस्थाहरूसम्मको पहुँच रहेको छ भने उपमहानगरपालिका क्षेत्र भित्रकै केहि स्थानहरूमा महिलाहरूले सो सुविधा भोग गर्न पाउँदैनन् । त्यति मात्र होइन लैङ्गिकमैत्री पूर्वाधारको कमी, कडा सुरक्षा प्रावधानहरूको कमी र लैङ्गिकमैत्री पूर्वाधारको कमीले महिलाहरूले सुरक्षा चुनौती पनि सामना गर्नुपर्ने अवस्था रहेको छ । सहरी गरिव महिलाहरूका प्रमुख अवरोधहरू यिनै रहेका छन् ।

४.२.३ अवरोधहरू सम्बोधन गर्न तय गरिएका रणनीतिहरू :

१. नीति, रणनीति, कानून, योजना, कार्यक्रम र बजेटमा लैससास मूलप्रवाहीकरण गर्ने ।
२. लैससास प्रति उत्तरदायी हुने गरी लैससासको संस्थागत संयन्त्र सबल बनाउने र त्यसलाई क्रियाशिल बनाउने ।
३. दिगो आर्थिक विकासको लागि महिलाको आर्थिक सशक्तीकरण प्रवर्द्धन गर्ने र लैङ्गिकहिंसाको सम्बोधन गर्ने ।

²⁷NURP GESI/LNOB Assessment Janakpur, 2020, p. 13.

²⁸NURP GESI/LNOB Assessment Janakpur, 2020

४.आधारभूत सामाजिक सेवामा सबै लक्षित समूहहरूको समान पहुँच सुनिश्चित हुने गरी लक्षित कार्यक्रमहरू प्रवाह गर्ने।

४.२.४ प्रभाव, असर, प्रतिफल र लगानी

यस खण्डमा अपेक्षित प्रभाव, असर, प्रतिफल र लगानी संक्षिप्त रूपमा वर्णन गरिएको छ। यस सम्बन्धी विस्तृत विवरण परिच्छेद ५ मा रहेको छ।

समग्र प्रभाव भनेको दिगो सामाजिक, आर्थिक र राजनीतिक वृद्धि जहाँ महिला र सिमान्तकृतहरू आफ्नो मानव अधिकारको महशुस गर्छन् र सबै (राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक र साँस्कृतिक) क्षेत्रमा समानताको आनन्द लिन्छन्।

माथिको खण्डमा उल्लेख भए अनुसार परिवर्तनको सिद्धान्तले २ वटा असरहरूको पहिचान गरेको छ :

- लैससासलाई संस्थागत र प्रणालीको विकास गर्ने गरी स्थानीय सरकारसँग विकसित क्षमता। यसमा प्रभावकारी शासन र लैससास मूलप्रवाहीकरण गर्ने राजनीतिक इच्छा शक्ति समावेश भएको छ।
- क्षमता विकास, आधारभूत सेवाहरूमा पहुँच र सकारात्मक कार्यको माध्यमद्वारा निर्णय प्रक्रियामा बन्चितिकरण समुदायहरूको सहभागिता अभिवृद्धि। यसमा सकृय नागरिक सहभागिता, सबै आवश्यकता सम्बोधन गर्ने नीति, प्रणाली र सेवाहरू समाविष्ट छन्।

प्रतिफलहरू :

- सबै क्षेत्रका कार्यक्रम र विधिहरूमा लैससास मूल प्रवाहीकरण गर्न ज्ञान र सिपको वृद्धि
- लैससास उत्तरदायी योजना, कार्यक्रम र बजेट निर्माण गर्ने क्षमता विकास
- महिला र बन्चितिकरणमा परेकाहरूको सहरी उत्थानशिलता प्रवर्द्धन गर्न लैससास हिँसा र आर्थिक सशक्तीकरण सम्बोधन गर्न लैससास उत्तरदायी योजना, कार्यक्रमको डिजाइन र कार्यान्वयन गर्ने क्षमता
- लैससास सवालहरू सम्बोधन गर्न सार्वजनिक, निजी, नागरिक र समुदायमा आधारित संस्थाहरूको सहकार्य र साभेदारीमा काम गर्न सहयोगी वातावरण निर्माण हुने।

परिच्छेद ५ : रणनीतिको कार्यान्वयन

५.१ रणनीतिको कार्यान्वयन

यस दस्तावेजले जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको २०२२ देखि २०२६ सम्मको लागि लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास) रणनीतिहरू प्रस्तुत गर्दछ । यस रणनीतिसँगै जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका हरेक क्रियाकलापमा लैससास आवद्ध भएका हुनेछ र जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा कार्यरत संघसंस्थाहरू वा निकायहरूले असमानता र बन्चितकरणमा कमी ल्याउन सहयोग गर्नेछ । यस दस्तावेजले जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाका कर्मचारीहरूलाई लैससासको मूलप्रवाहीकरण गर्न रणनीतिक मार्गदर्शन प्रदान गर्दछ । **लैससासको मूलप्रवाहीकरण प्रभावकारी शासन, सक्षम सेवा प्रवाह, पर्याप्त वित्तीय व्यवस्था र राजनीतिक प्रतिवद्धता** का साथै फराकिलो नीति र संस्थागत खाका भित्र लैङ्गिक समानता र सामाजिक समावेशीकरणका सवालहरू सम्बोधन गरेर प्राप्त हुन्छ ।^{२९} रणनीति (२०२२ देखि २०२६) बन्चितकरण समूहहरूको आफ्नो समाजलाई योगदान गर्न सक्ने गरी सशक्तीकरण नभए सम्म दिगो मानव विकास सम्भव छैन भन्ने मान्यतामा आधारित छ । यस सन्दर्भमा रणनीतिहरूको कार्यान्वयनका लागि यस दस्तावेजले लक्षित समूहहरूको पहिचान गर्दछ ।

रणनीतिलाई कार्यान्वयनमा ल्याउन सामाजिक विकास विभागले एउटा वार्षिक कार्ययोजना निर्माण गर्नेछ र हरेक आर्थिक वर्षको शुरुवातमा यसमा सहमति गरिनेछ । कार्ययोजना अन्तरगतका क्रियाकलापहरूलाई रणनीतिका उद्देश्य अनुसार अनुगमन गरिनेछ ।

आर्थिक वर्षको अन्त्यमा सामाजिक विकास विभागद्वारा क्रियाकलापहरूको मूल्यांकन गरिनेछ र यसबाट प्राप्त सिकाईलाई ध्यानमा राखी अर्को आर्थिक वर्षको लागि नयाँ कार्ययोजना तयार गरिनेछ ।

५.२ लक्षित समूहहरू

यस अधि वर्णन गरिए अनुसार जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा सामाजिक बन्चितकरण विभिन्न तत्वहरूबाट निर्धारित छन् । तिनमा (क) लैंगिकता (ख) गरिवी (ग) जात, जाती, धर्म, भाषा, सम्पत्ती (घ) शारीरिक र मानसिक अस्वस्थता लगायतका अपांगता भएका पर्दछन् । त्यसबाहेक केहि समूहहरूले परिस्थितिजन्य जोखिम सामना गर्दछन् जसमा (क) उमेर विशेष (ख) विपद् प्रभावित क्षेत्रको बसोबास (ग) रोजगारीको अवस्था रहेका छन् । यी तत्वहरू विचको अन्तरक्रिया वा सम्बन्धबाट थुप्रै संकटासन्नता र जोखिम उत्पन्न हुन्छन् । तिनीहरू एकैचोटी आए भने संकटासन्नता र जोखिम धेरै गुणाले बढ्दछ । उदाहरणको लागि लैङ्गिक हिंसाको कारण महिलाहरू प्राकृतिक विपद्को समयमा भ्रम ठूलो जोखिममा पर्दछन् भने गरिव दलित परिवारहरूले आधारभूत सामाजिक सेवाहरू प्राप्त गर्न प्रयास गर्दा सामाजिक विभेद र वित्तीय अवरोधहरूको सामना गर्नुपर्दछ । सामाजिक बन्चितकरणका यि निर्धारक तत्वहरूले यस रणनीतिका प्राथमिक लक्षित समूहहरूको बारेमा जानकारी दिएको छ ।

तालिका ३ : लक्षित समूहहरू र निर्धारणका आधारहरू

लक्षित समूह	जात/जाती	धर्म	भाषा	अपांगता	सम्पत्ति
-------------	----------	------	------	---------	----------

^{२९} A Common Framework for Gender Equality & Social Inclusion, GESI Working Group, 2017: Gender Equality and Social Inclusion Working Group, International Development Partners Group, Nepal.

बन्चितिकरण/सीमान्तीकृत : क) लैङ्गिक ख) गरिवीमा आधारित, ग) जात, जाती, र धर्म, भाषा, घ) अपांगता भएका व्यक्तिहरु संकटासन्नतामा रहेकोहरु : क) उमेरसँग सम्बन्धित (बालबालिका, युवा, र पाका उमेरका मानिसहरु) ख) विपदबाट प्रभावित क्षेत्रमा बसोबास गर्ने जनसंख्या ग) रोजगारी गुमाउनेहरु घ) सम्पत्तिमा आधारित (भूमिहिन, सहरी गरिव)	दलित, आदिवासी, जनजाती	मुस्लिम र अन्य गैर हिन्दुहरु	गैर नेपाली भाषाहरु	शारीरिक र मानसिक अस्वस्थता	भूमिहिन र सहरी गरिव
---	-----------------------	------------------------------	--------------------	----------------------------	---------------------

चित्र ४ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका लक्षित समूहहरु

५.३ लैससास/एलएनओवि मूलप्रवाहीकरणको लागि सिफारिश गरिएको संस्थागत व्यवस्था

लैससास रणनीति कार्यान्वयनको लागि पालिकामा विभिन्न शाखा/विभाग देखि वडासम्म सबै तहमा उपयुक्त संस्थागत

व्यवस्थाको आवश्यकता पर्दछ ।

५.३.१ नगरपालिकाको सामाजिक विकास विभाग देखि बडा तहसम्म स्रोत सुनिश्चितता

लैससास रणनीतिको सफल कार्यान्वयनको लागि स्रोतको लगानी विशेषगरी पर्याप्त मात्रामा कर्मचारी र वित्तीय स्रोतका आवश्यकता पर्दछ । स्थानीय तहमा सामाजिक विकास विभागले प्राविधिक हिसाबले नेतृत्व र लैससास रणनीतिको समग्र समन्वय गर्नेछ । शाखा, विभाग र बडा तहमा समेत सहायता कक्षको व्यवस्था सहितको सामाजिक विकास विभाग जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका समानता सम्बन्धी कार्यको समन्वय केन्द्रको रूपमा रहने छ ।

५.३.२ लैससास सम्पर्क व्यक्तिको नियुक्ति

नगरपालिकाको सबै तहमा लैससास रणनीति विस्तार गर्न र लैससासको मूलप्रवाहीकरण सुनिश्चित गर्न पालिकाको सबै शाखा लगायत बडाहरुमा समेत लैससास फोकल पर्सन/व्यक्ति तोकिएको छ । लैससास फोकल पर्सनहरु लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समवेशीकरणको लागि काम गर्न तिव्र इच्छा भएका हुनेछन् र तिनीहरु लैससास सम्बन्धी तालिम प्राप्त गरेका र लैससासका सवालमा आधिकारिक व्यक्ति हुनेछन् । तिनीहरुलाई आवश्यक परेको बेलामा लैससास सम्बन्धी पैरवी गरेवापत थप भत्ता वा प्रोत्साहन रकम उपलब्ध गराइनेछ । यो कुरा सुनिश्चित गर्ने जिम्मा सामाजिक विकास विभाग वा माथिल्लो अधिकारीको हुनेछ । यसको अतिरिक्त आवश्यक परेको बेलामा ति फोकल पर्सनहरुलाई प्राविधिक सहयोग पनि सामाजिक विकास विभागद्वारा उपलब्ध गराइनु पर्दछ । यि लैससास फोकल पर्सन/व्यक्तिहरुलाई समय समयमा आवश्यक तालिमहरु उपलब्ध गराइने छ र एउटा नगरस्तरीय र बडास्तरीय लैससास समितिपनि गठन गर्ने ।

स्थानीय तहको योजना निर्माण गर्दा लक्षित समूहहरुको आधारभूत आवश्यकता के हुन्, सवालहरु के हुन्, क्षमता के छ, स्रोतहरुमा तिनीहरुको पहुँच र नियन्त्रणको अवस्था कस्तो छ र निर्णय प्रक्रियामा तिनीहरुको प्रभाव कस्तो छ आदि बुझ्नु अत्यन्त आवश्यक हुन्छ ।

लैससासको क्षेत्रमा काम गर्ने निकायहरु, समूहहरु र व्यक्तिहरुका सवालहरु विश्लेषण गरिएको छ र तिनीहरुको चाख पनि बुझिएको छ भन्ने सुनिश्चित गर्न सरोकारवाला विश्लेषण पनि आवश्यक हुन्छ । यस्ता अध्ययनहरुले स्थानीय तहको योजना तर्जुमा प्रक्रियामा जगको काम गर्दछ ।

योजना तर्जुमको क्रममा लिंग, जाजाती, भूगोल, आम्दानीसँग सम्बन्धीत खण्डीकृत तथ्यांक पनि सँगै हुनुपर्दछ । आदर्शको हिसाबले हरेक चरणको योजना तर्जुमाको क्रममा लक्षित समूहको आवाजहरु सुनिएको, अनौपचारिक छलफल र व्यस्थित दुवै छलफलको माध्यमद्वारा योजनामा प्रभाव पार्न सबैले समान अवसर पाएको सुनिश्चित गर्नुपर्दछ ।

Ref: A Common Framework for Gender Equality & Social Inclusion, GESI Working Group, 2017: Gender Equality and Social Inclusion Working Group, International Development Partners Group, Nepal.

५.३.३ लैससास सम्बन्धी दक्षता विकास

सुदूर(नेपाल अर्बन रेजिलियन्स प्रोग्रामको २०२० को अध्ययन प्रतिवेदनको एउटा उपलब्धि के थियो भने लैससास सम्बन्धी समग्र क्षमता विकास सरकारको सबै तहमा गरिनु आवश्यक छ । यसमा बल पुऱ्याउन सबै नयाँ कर्मचारीहरूलाई लैससास फोकल पर्सनद्वारा लैससास तालिम उपलब्ध गराइने छ । हालको कर्मचारीको हकमा मिश्रित खालको तालिमको व्यवस्था गरिनेछ । उदाहरणको लागि कार्यस्थलमा आयोजना गरिने कार्यशाला र लैससास सम्बन्धी अनलाइन मूल्यांकन तालिम आदि हुन सक्छन् । यो लैससास अध्ययन सामग्री सामाजिक विकास शाखाको नेतृत्वबाट समय समयमा अध्यावधिक गरिनेछ ।

“कसैलाई पनि पछाडि नछोड” दिगो विकास लक्ष्यको एउटा आधारभूत सिद्धान्त हो । यो घोषणालाई अनुमोदन गर्दै सबै देशहरूले यसमा प्रतिवद्धता जनाएका छन् र आत्मसम्मान मानिसको आधारभूत कुरा हो भनेर मानेका छन् ।

Ref:<https://action4sd.org/wp-content/uploads/2018/01/BOND.LeaveNoOneBehind.pdf>

५.३.४ वार्षिक कार्यक्रम तथा बजेट निर्माण प्रक्रियामा लैससासको समावेशीकरण

लैससास रणनीतिको सफल कार्यान्वयन आवश्यकता अनुसारको बजेटको व्यवस्था भएको छ, छैन भन्नेमा भर पर्दछ । त्यसैले नगरपालिकाको सामाजिक विकास विभागले नगरको योजना तर्जुमा प्रक्रियाको क्रममा लक्षित समूहको हितको लागि कार्यक्रम तथा क्रियाकलापहरूतर्फ उचित ध्यान दिने कुरा सुनिश्चित गर्न नेतृत्व लिनुपर्दछ ।

५.३.५ महत्वपूर्ण गतिविधिहरूको मापन

जउमनपाले लैससासको क्षेत्रमा गरेका कामहरूको बलियो प्रमाण तयार गर्न, भैरहेका सिकाइहरूको प्रवर्द्धन गर्न र उपलब्धिहरूलाई प्रष्ट पार्न अर्थपूर्ण तथ्यांक संकलन महत्वपूर्ण हुन्छ । लैससास गतिविधिहरूको अनुगमन तथा मूल्यांकन सुधार गर्न, लैससासको रुपान्तरण, सिकेका पाठहरू बाँड्न, उमेर, लिङ्ग र जातमा आधारित नियमित तथ्यांक संकलन गर्न सहकार्यको लागि लैससास टोलीले अनुगमन तथा मूल्यांकन विभागसँग मिलेर काम गर्नेछ । शुरुमा यसले यस कार्यान्वयन योजनाको अनुगमन तथा मूल्यांकन खाकालाई अन्तिम रूप दिन र यथार्थपरक परिमाणात्मक लक्ष्य निर्धारण गर्न काम गर्नेछ । नियमित रूपमा गरिने लैससास गतिविधिहरूको आवधिक मूल्यांकनले कुन कुन कामलाई निरन्तरता दिने र कुन कुन कामलाई निरन्तरता नदिने भन्ने कुरा जान्न सहयोग गर्दछ ।

५.४ लैससास रणनीतिका मुख्य उद्देश्यहरू

पछिल्ला केहि वर्षहरूमा लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समवेशीकरण केवल मानव अधिकार र सामाजिक न्यायको विषयहरू मात्र होइन की यो गरिवी निवारण, हिंसाको समाधान, उत्थानशिल अर्थतन्त्र र दिगो विकास प्राप्तीको लागि एउटा पूर्वशर्त पनि हो भनी मानिएको छ ।

हाल रहेका खाडलहरू पुर्न र विकासको पहलमा कोहि पनि छुटेका छैनन् भन्ने सुनिश्चित गर्न जउमनपाले यस लैससास रणनीतिलाई सबै तहको कार्यक्रम निर्माण, कार्यान्वयन र अनुगमन तथा मूल्यांकनमा समेत ध्यान दिने कुरा सुनिश्चित गर्नेछ । तल उल्लेख भएका रणनीति, हस्तक्षेप, कार्यक्रमहरू र क्रियाकलापहरूले स्थानीय तहमा लैससास मूलप्रवाहीकरण गर्न सहयोग गर्नेछ ।

तालिका ४ : उद्देश्य, प्रतिफल र लगानी सहित जउमनपा-लैससास रणनीति

जउमपा-लैससास रणनीति			
उद्देश्य १	उद्देश्य २	उद्देश्य ३	उद्देश्य ४

नीति, रणनीति, कानून, योजना, विधि, कार्यक्रम र बजेटमा लैससास मुल प्रवाहीकरण गर्नु	लैससासप्रति उत्तरदायी भएको सुनिश्चित हुनेगरी र क्रियाशिल हुने गरी लैससासको संस्थागत संरचनाहरूलाई सबल बनाउनु	सबैको दिगो आर्थिक वृद्धि, महिला र किशोरीहरू विरुद्धको हिंसा अन्यत्यको लागि महिला तथा बन्चितकरणमा परेका समूदायहरूको आर्थिक सशक्तीकरण गर्नु	गुणस्तरीय आधारभूत सेवाहरूमा समान पहुँच र उपयोग सुनिश्चित हुने गरी महिला र बन्चितकरणमा परेका समूदायहरूको विशिष्ट आवश्यकता पुरा गर्न लक्षित कार्यक्रमहरू संचालन गर्नु
--	---	---	---

रणनीतिक उद्देश्य १ : नीति, रणनीति, कानून, योजना, विधि, कार्यक्रम र बजेटमा लैससास मुल प्रवाहीकरण गर्नु	
असर १.१ : लैससास लेखाजोखा र विश्लेषण स्थानीय तहको नीति, योजना र बजेट चक्रमा संस्थागत भएको हुने ।	
प्रतिफलहरू	लगानी
लैससास लेखाजोखा र विश्लेषणको लागि प्रमाणमा आधारित विधि र प्रक्रियाको विकास भएको हुने ।	स्थानीय तहमा नीति, योजना, कार्यक्रम र बजेट निर्माण र विकासमा लैससास लेखाजोखा र विश्लेषणको लागि कार्यविधिहरूको तयारी र संस्थागत गर्ने
	जटिल खालको खाडलहरू भएका ठाउँहरूमा लैससास सम्बन्धी प्रमाणहरू संकलन गर्ने र यि प्रमाणहरूलाई नीति, रणनीति, कानून, प्रणाली सवलीकरण, योजना र कार्यक्रम बजेटमा समेत उपयोग गर्ने ।
	लैससास सम्बन्धी आवश्यक खण्डीकृत तथ्यांक संकलन गर्न सूचना प्रणालीलाई सबल बनाउने
लैससास प्रमाण, लेखाजोखा र विश्लेषणका लागि सबै तहमा दक्षता र माग वृद्धि भएको हुने	स्थानीय तहमा लैससासको मूल प्रवाहीकरणको लेखाजोखा र विश्लेषणको लागि आवश्यक दक्षताको पहिचान गर्ने
	सबै तहमा लैससास लेखाजोखा र विश्लेषणको लागि क्षमताको विकास गर्ने ।
असर १.२ स्थानीय तहको नीति, योजना र बजेट चक्रमा लैससास मूलप्रवाहीकरण भएको हुने ।	
प्रतिफलहरू	लगानी
नीतिहरू, रणनीतिहरू, योजनाहरू, मानकहरू, प्रणालीहरू, संरचनाहरू कार्यक्रमहरू र बजेटहरू लैससास मूलप्रवाहीकरण भएको हुने	सबै क्षेत्र र तहमा कानूनी, नीतिगत र कार्यक्रमगत रूपमा समेटिएका महिलाहरू, पुरुषहरू, छात्राहरू, छात्रहरू, बन्चितकरणमा परेकाहरू, जोखिममा रहेका मानिसहरू र अरु कोहि सिमान्तकृत समूहहरूको आवश्यकताहरू, समस्याहरू, सवालहरू र क्षमताहरूको लेखाजोखा गर्न लैससास लेखाजोखा/विश्लेषणको सुनिश्चितता गर्ने ।
	स्थानीय तहको कार्यक्रम तथा बजेट निर्माणमा लैससास विश्लेषण, लैससास उत्तरदायी अनुगमन तथा मूल्यांकन र बजेट जस्ता लैससासका आधारभूत तत्वहरू समावेश गर्ने बाध्यकारी अभ्यासलाई अनुकरण गर्ने ।
	स्थानीय तहको सबै कार्यक्रमहरूमा नेपाल सरकारको लैससास निर्देशिकलाई कार्यन्वयन गर्न अधिकार दिने ।

	<p>वार्षिक रुपमा लैससास परीक्षण संचालन गर्ने जसबाट स्थानीय सरकारलाई संस्थागत संस्कारको रुपमा रहेको महिला वा बन्चितिकरणमा परेका समूहका कर्मचारी विरुद्ध हुने विभेदमा आएको परिवर्तनको अवस्था थाहा पाउन सहज हुन्छ । संस्था भित्र लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण दुवै सम्बन्धी संस्थागत कार्यसम्पादन र यसको व्यवस्थापनको प्रभावकोलेखाजोखा गर्ने ।</p>
	<p>सम्बन्धित तहमा रहेको विभिन्न स्थानीय समितिहरूमा महिला, दलित, बन्चितिकरणमा परेका समुदायहरूका जनसंख्या, र अन्य सिमान्तकृत वा जोखिममा रहेका समूहहरूको प्रतिनिधित्वको परिमाणत्मक लक्ष्य निर्धारण गर्ने ।</p>
<p>लैससासलाई आन्तरिकीकरण गर्न र प्राथमिकतामा राख्न वडा तह लगायत सबै शाखा तथा विभागहरूको क्षमता विकास गर्ने ।</p>	<p>लैससास प्रति प्रतिवद्धता गर्न, लैससास संस्कृति प्रवर्द्धन गर्न समावेशी नेतृत्वको नीतिको संरक्षण गर्न विभिन्न विभाग, शाखा तथा वडा तहका कर्मचारीहरूलाई समेत लैससास सम्बेदशील तालिम तथा लैससास सम्बन्धमा खुला छलफल गर्न कार्यस्थलमा नै कार्यशाला उपलब्ध गराउने ।</p> <p>समान कामको लागि समान ज्याला, कामको व्यवस्था, योग्यतामा आधारित व्यवशायिक शिक्षाको निरन्तरताको अवसर, वृत्ति विकास र बहुवा लगायत रोजगारीमा समान अवसरको सुनिश्चितताको लागि मानव संसाधन, प्रणाली र कार्यविधिहरू लागु गर्ने ।</p> <p>व्यवस्थापन तहमा महिला र बन्चितिकरणमा परेका समूहको मानिसहरूको सहभागिता वृद्धिका लागि उपायहरूको अवलम्बन गर्ने ।</p> <p>लैससास र लैङ्गिक हिंसालाई शैक्षिक तथा तालिम पाठ्यक्रमहरूमा समावेश गराउन शैक्षिक तथा आधारभूत तालिम संस्थाहरूसँग सहकार्य र साभेदारी विकास गर्ने ।</p>
<p>यौन शोषण, यौन हिंसा र कार्यस्थलमा दुरुत्साहन र अन्य विभेदकारी अभ्यासहरू विरुद्ध सून्य सहनशिलताको नीति अवलम्बन गर्ने ।</p>	<p>यौनिक शोषण, दुर्व्यवहार र दुरुत्साहन, लैंगिकतामा आधारित हिंसा र जातजातीमा आधारित विभेद, र सबै तहको कार्यस्थलमा हुने विभेद समाप्त गर्न योजना निर्माण र आचार संहिता कार्यान्वयन गर्ने ।</p> <p>यौनिक शोषण, दुर्व्यवहार र दुरुत्साहन र अन्य कुनै किसिमका विभेद रोकथाम गर्न संरक्षण संयन्त्र कार्यान्वयनमा ल्याउने र यस्ता कुनै पनि गुनासाहरू सम्बोधन गर्न एउटा निष्पक्ष र प्रभावकारी संयन्त्र स्थापन गर्ने ।</p> <p>लैङ्गिक हिंसा, यौनिक शोषण, दुर्व्यवहार र दुरुत्साहन र अन्य कुनै किसिमका लैङ्गिक तथा सामाजिक विभेदसँग सम्बन्धित राष्ट्रिय कानून तथा अन्तराष्ट्रिय सम्भौताहरूको बारेमा कर्मचारीहरूलाई र जनसमुदायलाई जानकारी गराउने ।</p>

असर १.३ : लैससास मूलप्रवाहीकरण प्रवर्द्धनको लागि सहकार्य र साभेदारी प्रवर्द्धन भएको हुने ।

प्रतिफलहरु	लगानी
लैससास मूलप्रवाहीकरणको लागि सहकार्य र साभेदारी प्रवर्द्धन गर्न सहयोगी वातावरण निर्माण गर्ने ।	सरकारी निकाय, नागरिक समाज र नीजि क्षेत्रको लागि लैससासको मूलप्रवाहीकरणको क्षेत्रमा सहकार्य र साभेदारीको वातावरण निर्माण गर्न नीति तथा रणनीतिहरु बनाउने जसले सहकार्य र राम्रा अन्तर क्षेत्र सिकाइको लागि सहजीकरणमा सहयोग पुग्दछ ।
	समावेशी र समतामूलक आधारभूत सार्वजनिक सेवाको लागि लगानी वृद्धि गर्न नागरिक समाज र निजी क्षेत्रसँग साभेदारी गर्ने ।
	स्थानीय तहमा काम गर्ने नागरिक समाज र विकास साभेदारहरु र अन्य सरोकारवालाहरुबीच ज्ञान, सीप र अनुभवहरु बाँड्ने र आदान प्रदान गर्ने ।

रणनीतिक उद्देश्य २ : लैससासप्रति उत्तरदायी भएको सुनिश्चित र क्रियाशिल हुने गरी लैससासको संस्थागत संरचनाहरु सबल बन्ने ।

असर २.१ : स्थानीय तहमा लैससाससँग सम्बन्धित संस्थागत संयन्त्र स्थापना र क्रियाशिल हुने ।

प्रतिफलहरु	लगानी
लैससास नेतृत्व, समन्वय र सहजीकरण संयन्त्रको निर्माण गर्ने ।	स्थानीय तहमा लैससास संयन्त्र, नेतृत्वबाट हुने निगरानी, समन्वय, र सहजीकरणको लागि सहि निर्देशन सहितको लैससास नीति तयार गर्ने ।
सबै तहमा लैससास संयन्त्रहरुको कार्यक्षमता वृद्धि गर्ने ।	कार्य सम्पादनमा आधारित प्रोत्साहनलाई लैससास संयन्त्रहरुको प्रभावकारी कार्यसँग जोड्ने । विभिन्न विधिहरु मार्फत लैससास मूलप्रवाहीकरण, महिला अधिकार र अन्तराष्ट्रिय सन्धी सम्झौताहरु, प्रदेश र स्थानीय तहको लागि लैङ्गिक सम्बन्धशील बजेट निर्माण दिग्दर्शनको कार्यान्वयनको सम्बन्धमा जानकारी गराउने र विभिन्न शाखा तथा विभागहरुको क्षमता विकास गर्ने । साथै यसमा प्राविधिक सहायता, निरीक्षण र अनुगमन मार्फत स्थानीय तहमा सामाजिक समावेशीकरण, लैससास विश्लेषण, लैससास उत्तरदायी योजना तर्जुमा, समीक्षा, र कार्यक्रम निर्माण जस्ता विषयहरु पनि समावेश गर्ने ।
	लैससासका सवालहरुका बारेमा स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरुलाई अभिमुखीकरण गर्ने ।
	लैससाससँग सम्बन्धित असल अभ्यासहरुको दस्तावेजीकरण गर्ने र सबै तहमा बाँड्ने र आदान प्रदान गर्ने ।

असर २.२ उत्तरदायित्व सुनिश्चित हुने गरी सबै तहमा लैससासको संस्थागत र संयन्त्रहरुको कार्यसम्पादन क्षमता बढाउने । संस्थागत तरिकाले समावेशी हुने गरी कार्य समिति बनाउनु पर्ने ।

प्रतिफलहरु	लगानी
सबै तहमा लैससासको संस्थागत संयन्त्रहरुको प्रभावकारिता वृद्धि गर्ने ।	सम्बन्धित विभाग वा महाशाखाहरुको कार्यक्रम तथा बजेटमा लैससासको संस्थागत संयन्त्रहरुको कार्यसम्पादन सुधार गर्ने उपायहरु समावेश गर्ने । लैससास दस्तावेजीकरण र सूचना स्रोतहरु स्थापना गर्ने ।
कार्यान्वयन तहमा लैससास अनुगमन तथा मूल्यांकनलाई थप सवल बनाउने ।	लक्षित कार्यक्रमहरुलाई अभि बढि नतिजामूलक तथा अभि बढि लैङ्गिक उत्तरदायी बनाउन प्रतिफल तहका सूचकहरु निर्माण गर्ने । लक्षित कार्यक्रमहरुका लागि लैससास उत्तरदायी बजेट निर्देशिका लागुगर्ने । सबै महाशाखा तथा विभागहरुको अनुगमन तथा मूल्यांकन औजार तथा उपकरणहरु, सर्वेक्षण फारम, तालिम दर्ता फारमहरुले उमेर, लिङ्ग, जात, अपांगताको अवस्था र अरु अन्तर सम्बन्धित विषयका खण्डीकृत तथ्यांक मापदण्ड अनुसार भएको सुनिश्चित गर्ने । लक्षित कार्यक्रमहरुको कार्यान्वयनको सहभागितामूलक समिक्षा र सामाजिक परीक्षण गर्ने । लक्षित कार्यक्रमहरुको प्रभावकारिता पहिचान गर्न र समस्याहरुको समाधान गर्न, सामाजिक विकास विभाग र सँगसँगै काम गरेका अन्य विभाग/शाखाहरुलाई संलग्न गराई कार्यमूलक अनुसन्धान सञ्चालन गर्ने ।
लक्षित कार्यक्रमहरुको उत्तरदायित्व सुधार गर्ने ।	स्थानीय तहमा कार्यान्वयन गरिएका लक्षित कार्यक्रम तथा परियोजनाहरुको प्रभावकारिता परीक्षण गर्न ति कार्यक्रम परियोजनाबाट लाभान्वित महिला, बन्धितकरण वा सीमान्तीकृत र संकटासन्न समूहको नेतृत्वमा सामुदायिक परामर्श र लैससास विश्लेषण गर्ने । वार्षिक बजेट तथा योजना तयार गर्दा लैससास उत्तरदायित्व समावेश गर्ने ।
असर २.३ लक्षित समूहहरुसम्म कार्यक्रमहरु पुऱ्याउने काममा सहजीकरण गर्न सहकार्य र साभेदारीमा सहयोग गर्ने ।	
प्रतिफलहरु	लगानी
लक्षित समूहहरुको समान सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने ।	लक्षित कार्यक्रमको कार्यान्वयनको सम्बन्धमा महिला, बन्धितकरण समूह र यौनिक तथा लैगिक अल्पसंख्यक र अपांगता तथा संकटासन्न समूहहरुमा जागरुकता सिर्जना गर्ने र लक्षित समूहहरुको समावेशी सहभागिताको लागि सशक्तीकरण गर्ने । यस अन्तरगत योजनाको सबै चरणहरु, विशेषगरी डिजाइन र अनुगमनमा लक्षित समूहहरुको अर्थपूर्ण सहभागिता पर्दछ ।

<p>स्थानीय तहका सरोकारवालाहरु विच समन्वय र सहकार्य र आपसी सिकाईलाई प्रोत्साहन गर्ने ।</p>	<p>कार्यक्रम निर्माण, कार्यान्वयन र अनुगमन तथा मूल्यांकनमा साभा प्रयत्नको सुनिश्चितताको लागि राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय संघ संस्थाहरु, स्थानीय समुदायहरूसँग सहकार्य गर्ने ।</p> <p>स्थानीय तहमा काम गरिरहेका निकायहरु र लक्षित समूहहरीवच सहभागितामूलक अन्तरक्रिया कार्यक्रम नियमित रुपमा संचालन गर्ने ।</p> <p>सिकाई र सहकार्यको प्रयत्नलाई बढाउन सामाजिक विकास विभाग र अरु विभाग र स्थानीय तहमा कार्यरत निकायहरु विच एउटा आपसी सिकाई संरचना स्थापना गर्ने ।</p>
<p>रणनीतिक उद्देश्य ३ : सबैको दिगो आर्थिक वृद्धि, महिला र किशोरीहरुको विरुद्धको हिंसा अन्त्यको लागि महिला तथा बन्चितिकरण समूहहरुको आर्थिक सशक्तीकरण गर्नु</p>	
<p>असर ३.१ : आर्थिक पुनरोत्थानका लागि संचालित विभिन्न क्षेत्रगत कार्यक्रमहरु मार्फत महिलाहरुको आर्थिक सशक्तीकरण र महिला सहकारीहरुको प्रवर्द्धन हुने ।</p>	
<p>प्रतिफलहरु</p>	<p>लगानी</p>
<p>उपप्रमुख उद्यमशिलता कार्यक्रम अन्तरगत महिला आर्थिक सशक्तीकरण क्रियाकलाप तथा कार्यक्रमहरु निर्माण गर्ने ।</p>	<p>समावेशी निजी तथा सार्वजनिक लगानी प्रवर्द्धन गर्ने खालको नीतिगत ढाँचा तयार गर्ने ।</p> <p>महिलाहरुलाई वित्तीय समावेशितामा समान पहुँच उपलब्ध गराउने खालको नियमहरुको पैरवी गर्ने ।</p> <p>महिलाको नेतृत्वमा रहेको उद्यमहरुलाई लक्षित गरी नयाँ वित्तीय उत्पादनहरुको विकास गर्न स्थानीय तह तथा निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहित गर्ने ।</p> <p>विभिन्न महाशाखा र विभाग (कृषि, सहकारी, व्यापार र उद्योग, सामाजिक) को सहकार्यमा महिलाहरुलाई पशुधन र दीर्घकालमा जमिन सम्मको पहुँचको लागि सवल बनाउन कार्यक्रमहरुको निर्माण गर्ने ।</p> <p>निजी क्षेत्रमा, विशेषगरी कृषि व्यवसाय र निकासी हुने वस्तुको प्रशोधन कार्यमा, ज्यालादारी महिलाहरुको संख्या बढ्दै गएको छ । त्यसैले व्यापार नीतिमा लैङ्गिकसवालहरु अझ बढि प्रभावकारी ढंगले समावेश हुने सुनिश्चित गर्ने ।</p> <p>यस्तो वातावरणको प्रवर्द्धन गर्ने ताकी महिला तथा महिलाको नेतृत्वमा रहेको सहकारीहरु/स्वयं सहायता समूहहरुको औपचारिक तथा अनौपचारिक ऋण, नियमित भूक्तानीको प्रावधान सहितको योजना र ऋणको प्रत्याभूतिमा पहुँच पुग्दछ ।</p>
	<p>कृषि उपज (पशुपालन र कृषि कार्य)र समूहमा आधारित उद्यमहरु र बजार विच सम्बन्ध स्थापनाको प्रवर्द्धन गर्ने । जसबाट महिलाको</p>

<p>क्षमता विकासको माध्यमद्वारा महिलाको नेतृत्वमा रहेको सहकारीहरु र स्वयं सहायता समूहको क्षमता विकास गर्ने ।</p>	<p>स्वामित्व र व्यवस्थापनमा रहेका सफल उद्यम तथा सहकारीहरुको विकास हुन सक्दछ ।</p> <p>उत्पादन देखि प्रशोधन र उचित/व्यवस्थित_बजारीकरणसम्मको मूल्य श्रृंखला प्रवर्द्धनको लागि क्षमता निर्माण र सिप विकासको अवसर प्रदान गर्ने ।</p> <p>जीविकोपार्जन र सिप विकास कार्यक्रमहरुको डिजाइन र विकास गर्ने जसबाट अहिले नै राम्रो परिमाण, गुणस्तर र दक्षता सहित उत्पादन गरिरहेका महिलाहरुलाई वस्तु उत्पादन र बेच्न सहयोग पुगोस । महिला, पुरुष र वयस्कहरुमा व्यापक रुपमा यौन शिक्षाको संचार गरि जीवनमा कुनै हानि नपुग्ने गरि सिद्धान्तको सुनिश्चित गर्नु ।</p> <p>महिलाको नेतृत्वमा रहेको सफल व्यवसाय र महिलाको नेतृत्वमा रहेको संस्थाले आर्थिक वृद्धिमा पुऱ्याएको योगदान सरकार तथा अन्य सरोकारवालाहरुसम्म पुऱ्याउने ताकी त्यसबाट सकारात्मक प्रभाव परोस ।</p>
<p>महिलाहरुको आर्थिक सशक्तीकरण प्रवर्द्धनको लागि पुरुषहरुलाई संलग्न गराउन लैससास तालिम तथा विशिष्ट रणनीतिहरु तयार हुने ।</p>	<p>हस्तक्षेपकारी क्रियाकलापहरुमा महिलाहरुको आर्थिक सशक्तीकरण प्रवर्द्धनका लागि पुरुषहरुको संलग्नता प्रवर्द्धन गर्न दम्पतीलाई लैङ्गिकसचेतना र बुझाई सम्बन्धी तालिम उपलब्ध गराउने ।</p>
<p>सहरी सार्वजनिक कार्यको लागि नगद उपलब्ध गराउने ताकी दैनिक ज्यालादारीका महिला तथा पुरुषहरुलाई प्रोत्साहन मिल्दछ ।</p>	<p>जहाँ कामको लागि नगद कार्यक्रमले सम्भावित विपद कम गर्न संचालन गरिने सार्वजनिक निजी कार्यहरुमा सबै लिङ्गका बेरोजगार युवाहरुलाई ज्यालाको रुपमा नगद दिन्छ त्यहाँ विपदहरु विरुद्धको प्रतिकार्य वा निश्चित कार्यक्रमहरु प्रवर्द्धन गर्न विभिन्न सरोकारवालाहरूसँग सहकार्य गर्ने ।</p>
<p>असर ३.२ लैङ्गिक हिंसालाई सम्बोधन गर्न महिलाको आर्थिक सशक्तीकरण एउटा प्रमुख सम्बाहकको रुपमा प्रवर्द्धन हुने ।</p>	
<p>प्रतिफलहरु</p>	<p>लगानी</p>
<p>महिलाको आर्थिक सशक्तीकरण वृद्धि गर्न नीतिहरु, कानूनी सुधारहरु र कार्यक्रमहरु लागु गर्ने ।</p>	<p>महिलाहरुको सशक्तीकरणको लागि नदेखिने गरी वा भिन्नता छुट्याउन नसकिने गरी बाधाहरु रहेका छन् भन्ने मान्यता राख्ने र नीति निर्माणमा योगदान पुऱ्याउने खालको आर्थिक नीति निर्माण, योजना तर्जुमा, ग्रामीण तथा सहरी विकासको लागि जिम्मेवार स्थानीय साभेदारहरूसँग सहकार्य गर्ने । यसमा लैङ्गिक उत्तरदायी आर्थिक नीतिहरु र बजेट निर्माणको विकास र कार्यन्वयनमा सहयोग गर्ने कुरा पर्दछ ।</p>
<p>लैङ्गिकहिंसा रोक्न वा त्यसको प्रतिकार्य गर्न बहुक्षेत्रीय पद्धतिको कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने ।</p>	<p>लैङ्गिकहिंसा विरुद्ध लड्न र अझ बढि लैङ्गिकउत्तरदायी कानूनी र न्यायिक संस्था निर्माण गर्न आवश्यक विधायकी संरचनाको विकास गर्ने । त्यस संरचनालाई बलियो बनाउने र त्यसको कार्यान्वयन गर्न राष्ट्रिय र स्थानीय साभेदारहरूसँगको सहकार्य र साभेदारीमा काम गरी लैङ्गिकहिंसा विरुद्धको प्रतिकार्यको लाभलाई अगाडि बढाउने । यस अन्तरगत औपचारिक र अनौपचारिक दुवै प्रक्रिया मार्फत दण्डहिन्ता विरुद्ध लड्न र बाँच्नेको न्याय सम्मको पहुँच सुनिश्चित गर्न प्रहरी, न्यायधिश, र वकिलहरुको क्षमता विकास गर्ने कार्य पर्दछ । लैङ्गिकहिंसाबाट विशेषगरी महिला तथा बालबालिकाहरु</p>

	पीडित/प्रभावित हुने गरेका र यसबाट उनीहरूमा शारीरिक, यौनजन्य, मानसिक तथा मनोवैज्ञानिक, आर्थिक तथा सामाजिक असर पर्ने गरेको छ । यस्ता समस्याहरूको एकीकृत र प्रभावकारी रूपमा सम्बोधन गर्न स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय मुख्य कार्यान्वयन निकायको रूपमा रहनेगरी तोकिएका अस्पतालहरूमा एकद्वार सङ्घट व्यवस्थापन केन्द्र जिल्लास्थित अस्पतालहरूमा स्थापना गरीएको छ । यी व्यवस्थापन केन्द्रबाट लैङ्गिकहिंसापीडित वा प्रभावितहरूलाई स्वास्थ्य उपचार तथा मनोसामाजिक परामर्श सेवा उपलब्ध गराउन, कानूनी एवम् अन्य परामर्श सेवा दिन, आवश्यक सुरक्षा प्रदान गर्न, आवश्यक पुनर्स्थापना गर्न र लैङ्गिकहिंसा विवरण तयारीका कार्यहरूसमेत गर्न आवश्यक कार्यक्रम सञ्जाल र सङ्गठनात्मक व्यवस्था गरिनेछ ।
आर्थिक र आय आर्जनको अवसरको लागि महिला, घरेलु कामदारहरु, आन्तरिक बसाईसराई गरी आउनेहरु र कम सिप भएका महिलाहरु सम्म पुग्ने ।	महिला, घरेलु कामदारहरु, आन्तरिक बसाईसराई गरी आउनेहरुको आर्थिक सशक्तीकरणका अवसरहरुको लागि तिनीहरूलाई आय आर्जन, स्रोतहरुमा पहुँच र नियन्त्रण र हिंसाबाट संरक्षण लगायत अभि बढि सुरक्षाका लागि आवश्यक सिप तथा क्षमता विकासको पहिचान गर्ने ।
महिलाहरुको आर्थिक सशक्तीकरणका लागि पुरुषहरुलाई संलग्न गराउन लैससास तालिम र विशिष्ट रणनीतिहरुको व्यवस्था गर्ने ।	हस्तक्षेपकारी क्रियाकलापहरुमा पुरुषहरुको संलग्नता प्रवर्द्धन गर्न महिला तथा पुरुष दुबैको लागि लैससास सचेतना र जानकारी मुलक कार्यक्रम आयोजना सम्बन्धी योजना तयार गर्ने । यस्ता क्रियाकलापहरुले महिलाहरुको अवसर र उनीहरुको बारेमा गरिने निर्णयहरुसँग सम्बन्धित सामाजिक मान्यतामा परिवर्तन ल्याउन योगदान गर्दछ ।
रणनीतिक उद्देश्य ४ : गुणस्तरीय आधारभूत सेवाहरु (प्राथमिक स्वास्थ्य सेवा, शिक्षा, पूर्वाधार, स्वच्छ पानी, सरसफाई सुविधा र न्याय)मा समान पहुँच र उपयोग सुनिश्चित हुने गरी महिला र बन्चितकरण समूहहरुको विशिष्ट आवश्यकता पुरा गर्न लक्षित कार्यक्रमहरु संचालन गर्नु ।	
असर ४.१ : महिला, बन्चितकरण समूहहरु र संकटासन्न समूहहरुको विशिष्ट आवश्यकता पुरा गर्न लक्षित कार्यक्रमहरु डिजाइन र कार्यान्वयन हुने ।	
प्रतिफलहरु	लगानी
महिला, बन्चितकरण समूहहरु र संकटासन्न समूहहरुकोलागि कार्यक्रमहरु तर्जुमा गर्ने ।	आधारभूत सेवा (आधारभूत स्वास्थ्य सेवा, शिक्षा, पूर्वाधार, स्वच्छ पानी, सरसफाई सुविधाहरु र महिला, बहिष्कृत समूहहरु र संकटासन्न समूहहरुको पहुँचमा भएको न्याय) उपलब्ध गराउन सम्भाव्य र स्वीकार्य कामहरुको पहिचान गर्ने ।
	आधार सेवाहरु लक्षित समूहहरु (महिला, किशोरीहरु, बालबालिका, युवा, गरिव, जेष्ठ नागरिक, अपांगता भएका व्यक्तिहरु लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसंख्यकहरु) को पहुँचमा पुऱ्याउने सम्बन्धी दिग्दर्शन तयार गर्ने ।
	विकास गरिएको दिग्दर्शन कार्यान्वयनको लागि सेवा प्रदायकहरुलाई तालिम उपलब्ध गराउने ।

	<p>लक्षित समूहहरूमा सेवा पुगे नपुगेको र सेवाको गुणस्तर सम्बन्धमा सामुदायिक समूहहरू/सञ्जालबाट पृष्ठपोषण संकलन गर्न सामुदायिक पृष्ठपोषण संकलन संयन्त्र निर्माण गर्ने ।</p>
	<p>आधारभूत स्वास्थ्य सेवा, शिक्षा, पूर्वाधार, स्वच्छ पानी, सरसफाई सुविधाहरू, न्याय आदि प्राप्त गर्न गरिव तथा महिलाहरूले सामना गर्नुपरेका अवरोधहरू कम गर्न हस्तक्षेपहरूको पहिचान र डिजाइन गर्ने।</p>
<p>लक्षित समूहहरू (ज्येष्ठ नागरिक, अपांगता भएका व्यक्तिहरू लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसंख्याकहरू आदि) विशिष्ट आवश्यकता पुरा गर्न कार्यक्रमहरू संचालन गर्ने ।</p>	<p>आधारभूत सेवाहरूलाई अपांगतामैत्री र ज्येष्ठ नागरिकमैत्री बनाउन राष्ट्रिय दिग्दर्शन तयार गर्ने कार्यान्वयन गर्ने ।</p>
	<p>सबै भन्दा बढि संकटासन्न अवस्थामा रहेका र बन्चितकरण समूहहरू जस्तै विपद् जोखिम क्षेत्रमा बसोबास गरिरहेका, अपांगता भएका व्यक्तिहरू, लैङ्गिकतथा यौनिक अल्पसंख्यकहरू, दलितहरू, एकल महिलाहरू, लैङ्गिकहिंसामा रहेकाहरू आदिको अधिकारहरूको बारेमा चेतना अभिवृद्धि गर्ने र उनीहरूलाई सेवा सुनिश्चित गर्ने ।</p>
	<p>लैङ्गिक हिंसाबाट प्रभावितहरूको पुनरुत्थानात्मक सेवाहरू उपलब्ध गराउने ।</p>
<p>सबैलाई समान पहुँच हुने गरी लैङ्गिकमैत्री र समावेशी पूर्वाधारहरूको रेखांगन र चित्रण गरिएको छ भन्ने सुनिश्चित गर्ने ।</p>	<p>पूर्वाधारहरूको डिजाइन र विकास गर्दा समुदाय न्यायिक समितिसँग परामर्श गरी महिला, बन्चितकरण समूहहरू र संकटासन्न जनसंख्याहरूको विभिन्न आवश्यकताहरूलाई ध्यान दिइएको सुनिश्चित गर्ने र निर्णय प्रक्रियामा तिनीहरूको आवाज समावेश गर्ने ।</p>
	<p>भवन सम्बन्धी उपनियमहरू निर्माणमा सामाजिक विकास विभागको परामर्शमा हुने र उक्त उपनियमहरू निर्माणको सम्पूर्ण प्रक्रियामा लैससास फोकल पर्सनको संलग्नता हुने सुनिश्चित गर्ने ।</p>
	<p>भवन उपनियमहरू महिला तथा पछाडि पारिएका समूह (अपांगता भएका व्यक्तिहरू, ज्येष्ठ नागरिक आदि)को लागि पहुँच हुने गरी लैङ्गिक उत्तरदायी भएको सुनिश्चित गर्ने ।</p>

माथि उल्लेखित रणनीतिहरू, तालिका ३ : लक्षित समूहहरू र निर्धारणका आधारहरू, कार्यक्रमहरू र क्रियाकलापहरूले जउमनपाको सामाजिक विकास विभागको लागि मार्गदर्शनको रूपमा काम गर्नेछन् ।

परिच्छेद ६ : अनुगमन, मूल्यांकन र प्रतिवेदन कार्य

६.१ अनुगमन र मूल्यांकन : किन, कसरी र कोबाट

अनुगमन तथा मूल्यांकन विशेषगरी लैससासको दृष्टिकोणबाट गरिनुपर्छ। लैङ्गिक संवेदनशील अनुगमन तथा मूल्यांकनले संचालन गरिएका कार्यक्रमहरूले लक्षित समूहहरूको विभिन्न प्राथमिकता र आवश्यकताहरूको सम्बोधन गरेको छ कि छैन भन्ने देखाउँछ। साथै यसले लैङ्गिक सम्बन्धमा प्रभाव पारेको नपारेको आँकलन गर्नुको साथै अनुगमन तथा मूल्यांकन प्रणालीमा समावेश गरिनुपर्ने लैङ्गिक र समावेशीकरणका पक्षहरूको पहिचान गर्दछ। योजना तर्जुमाको चरणमा प्रष्टरूपमा राखिएका लैङ्गिक समानताका उद्देश्यहरू र सूचकहरूले लैङ्गिक समानताका सवालहरूमा भएको प्रगतिको आधारमा उत्तरदायित्वलाई थप बलियो बनाउन सहयोग पुऱ्याउँछ। प्रभावकारी लैङ्गिक संवेदनशील अनुगमन तथा मूल्यांकनमा लैङ्गिक सम्बन्धमा परेका प्रभाव मापन गर्ने गुणात्मक तथा परिमाणात्मक दुवै तथ्यांक समावेश हुनुपर्दछ। पर्याप्त तथ्यांक विना लैससासमा परेका प्रभावको अर्थपूर्ण विश्लेषण निकै गाह्रो हुन्छ। यसको अर्थ कम्तिमा पनि सबै तहको उमेर, लिङ्ग, जात र अपांगता सम्बन्धी तथ्यांक खण्डीकृतरूपमा प्रस्तुत र विश्लेषण गरिनुपर्दछ।

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको सामाजिक विकास विभागले एउटा अनुगमन तथा मूल्यांकन समिति बनाउनु पर्दछ। मूल्यांकन समितिको विस्तृत खाका राख्नुपर्ने। मूल्यांकन प्रतिवेदन गर्ने जिम्मेवारी कसको, यदि कार्यान्वयन नभएमा सोको फलोअप कसले गर्ने। उक्त समिति प्रस्तावित लैससास रणनीतिको कार्यान्वयनको अवस्थाको आवधिक रूपमा अनुगमन, समीक्षा र मूल्यांकन गर्न जिम्मेवार हुनेछ। सो समितिले आवश्यक गुणात्मक तथा परिमाणात्मक तथ्यांक संकलन गर्न सम्बन्धित विभागहरू, संघसंस्थाहरू, निकायहरू र समितिहरूसँग समन्वय गर्न र तिनलाई परिचालन गर्न आवश्यक प्रबन्ध पनि मिलाउनु पर्दछ। साथै सो समितिले यस रणनीतिको कार्यान्वयनको प्रभाव र लक्षित समूहहरू सँग सम्बन्धित हस्तक्षेपको प्रभाव आवधिक रूपमा गर्नुपर्दछ।

लैससास संवेदनशील अनुगमन मूल्यांकन र सिकाइको सुनिश्चितताका लागि तपशिलका रणनीतिहरू अवलम्बन गरिनेछन् :

१. कार्यान्वयन तयारी : रणनीतिको कार्यान्वयनसँग सम्बन्धित सवालहरू जस्तै सहयोगी वातवरण भए नभएको, कार्यान्वयनको लागि संस्थागत तत्परता र कुशल कार्यान्वयन क्षमताको अवस्था, स्रोत र पूर्वाधारहरूको उपलब्धता, पर्याप्तता र उत्तरदायित्वको अवस्था आदिको सम्बन्धमा विश्वस्त हुन अनुगमन र मूल्यांकन नियमित र प्रणालीबद्ध ढंगबाट सञ्चालन गरिनेछ। यस्तो पद्धतिबाट रणनीतिको कार्यान्वयनको तत्परतालाई आश्वस्त पार्न सकिन्छ।

२. कार्यसम्पादनको प्रगति समीक्षा : लक्षित समूहको पहुँच र क्षमताको अवस्था सम्बन्धी कार्यसम्पादनको आँकलन गर्न कार्यान्वयनको प्रगति समीक्षा गरिनेछ। कार्यान्वयनसँग सम्बन्धित समस्याहरूको पहिचान गरिनेछ, र यस्ता समस्या समाधान सम्बन्धी निर्देशन दिइनेछ।

प्रतिफल र नतिजाको प्रभावकारिताको अनुगमन, मूल्यांकन र सिकाइ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास रणनीतिको कार्यान्वयनले लक्षित समूहहरूलाई कसरी लाभ दिन सकेको छ र यसको प्रभाव कस्तो छ भन्ने थाहा पाउन लैससास कार्यान्वयनको अवस्था लेखाजोखा गर्न आवधिक र वार्षिक रूपमा मूल्यांकन गरिनेछ। कार्यान्वयनको क्रममा देखिएका समस्याहरूका साथै ती समस्याहरू समाधान गर्न अपनाइएका उपायहरूको लेखाजोखा गरिनेछ। यस अन्तरगत, रणनीतिको तात्कालिक सुधार यसको आवधिक र दीर्घकालीन सुधारबाट निर्देशित हुनेछ। सङ्घीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय अन्तरगतको प्रदेश तथा स्थानीय सुशासन सहयोग कार्यक्रम (PLGSP) बाट संचालित स्थानीय तह संस्थागत क्षमता स्वमूल्याङ्कन (लिसा) बाटपनि लैससासको अवस्थाबारे समय समयमा लेखाजोखा गरिनेछ।

।

६.२ प्रतिवेदन कार्य

६.२.१ उत्तरदायित्व

लैससास रणनीतिसँग सम्बन्धित कार्यान्वयन तथा कार्यसञ्चालन तहको प्रतिफल र सेवा प्रवाहको प्रभावकारितासँग सम्बन्धित अनुगमन तथा मूल्यांकनको लागि स्थानीय तह जिम्मेवार हुनेछ । यसको लागि अनुगमन तथा मूल्यांकन समन्वय समितिलाई क्रियाशील र जिम्मेवार बनाइनेछ र उक्त कार्य दक्षतासाथ सम्पन्न गर्नको लागि आवश्यक क्षमता विकासको व्यवस्था मिलाइनेछ ।

६.२.२ सिकाइ

यस रणनीतिको एउटा अंशको रूपमा विशेषगरी लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई सम्बोधन गर्ने क्रियाकलापहरूमा लक्षित एउटा संजाल बनाउन ध्यान दिइनेछ । महिलाले नेतृत्व गरेको सफल व्यवसाय र महिलाको नेतृत्वमा रहेको संघसंस्थाले आर्थिक वृद्धिमा पुऱ्याएको योगदानलाई सरकार तथा अन्य सरोकारवालाहरूलाई महिलाहरूको आर्थिक सशक्तीकरणमा लगानी गर्न नमूना प्रस्तुत गर्न सकिन्थ्यो । विभिन्न सरोकारवालाहरू विच आपसी सहजीकरण गरिनेछ र यस प्रकृतिको काममा संलग्न हालको संजालमा जउमनपा भाग लिनेछ । यसले जउमनपालाई लैससास सम्बन्धी क्रियाकलापहरूका बारेमा विज्ञहरूको सुझाव प्राप्त गर्ने, नयाँ विचार र सुझावहरू, केले काम गरेको छ, केले काम गरेको छैन भन्ने सिकेर क्षमता बढाउन र अमूल्य स्रोतहरू र ज्ञानसम्पत्को पहुँचमा पुग्ने अवसर मिल्नेछ ।

परिच्छेद ७: सन्दर्भ सामग्री

Asian Development Bank. (2011). Integrated Urban Development Project - Janakpur Municipality. Retrieved from <https://www.adb.org/sites/default/files/project-document/60795/42161-013-nep-rp-draft.pdf>

Central Bureau of Statistics. (2011). National Population and Housing Census 2011. Retrieved from <https://nada.cbs.gov.np/index.php/catalog/54>

Copp, B. (2020). Nepal: Gender Equality and Social Inclusion: Avenues and Insights. Retrieved from <https://ruor.uottawa.ca/handle/10393/41256>

Sudridh- NURP (2020). Municipal Impact and Needs Assessment Survey in the Context of COVID-19.

Sudridh-NURP (2020) Janakpur Assessment Report: Gender Equality and Social Inclusion (GESI) and Leaving No One Behind (LNOB) (Unpublished report, Sudridh-Nepal Urban Resilience Programme). ICF Nepal.

Sudridh-NURP (2019): Inception Report. Unpublished report, Sudridh-Nepal Urban Resilience Programme). ICF Nepal.

Giri, S., Singh, J., Giri, R., Jha, L., & Yadav, S. (2017). Study on Domestic Violence against Women in Nepalese Village of Terai Region. Janaki Medical College Journal of Medical Science, 4(1), 46-52.

International Development Partner Group. (2017). A Common Framework for Gender Equality and Social Inclusion. Retrieved from <https://asiapacific.unwomen.org/en/digital-library/publications/2017/04/gesi-framework>

International Labour Organization. (2018). Women and Men in the Informal Economy: A Statistical Picture. Retrieved from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/publication/wcms_626831.pdf

International Labour Organization. (2020). ILO Monitor: COVID-19 and the world of work. Second edition. International Labour Organization. Geneva, Switzerland.

International Labour Organization. (2020, May 21). COVID-19 labour market impact in Nepal. Retrieved from https://www.ilo.org/kathmandu/whatwedo/publications/WCMS_745439/lang--en/index.htm

Ministry of Social Development. (2076). Gender Equality Policy 2076. (Unpublished). Madhesh Pradesh Province, 2 Government, Janakpurdham, Dhanusha.

National Planning Commission. (2020). The Fifteenth Plan: Fiscal Year 2019/20-2023/24. Retrieved from https://www.npc.gov.np/images/category/15th_plan_English_Version.pdf

National Planning Commission. (2017). Nepal Sustainable Development Goals Status and Roadmap:2016-2030. Retrieved from [https://www.npc.gov.np/images/category/SDG_Status_and_Roadmap_\(2016-2030\).pdf](https://www.npc.gov.np/images/category/SDG_Status_and_Roadmap_(2016-2030).pdf)

National Planning Commission. (2016). Thirteenth Plan: Fiscal Year 2070/71-2072/73). Retrieved from https://www.npc.gov.np/images/category/13th-Plan_nep.pdf

Nepal Research Institute and CARE Nepal. (2020). Rapid-Gender Analysis Report on COVID-19 Nepal, 2020. Retrieved from http://www.careevaluations.org/wp-content/uploads/Nepal-Final-Report_RGA.pdf

Otobe, N. (2017). Gender and the informal economy: Key challenges and policy response. Retrieved from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/documents/publication/wcms_614428.pdf

Rocheleau, D., Thomas-Slayter, B., & Wangari, E. (1996). Gender and Environment: A feminist political ecology perspective In D. Rocheleau, B. Thomas-Slayter, & E. Wangari (Eds.), *Feminist Political Ecology: Global Issues and Local Experience* (pp. 3-23). London: Routledge.

Save the Children and Province 2. (2019). Proposed Framework for Strategic Action Plan on Prevention of Gender Based Violence Province 2. (Unpublished, Nepali version).

Sigmund, F. (2012). Nepal's Informal Economy. AWO International E.V. http://www.awo-southasia.org/fileadmin/websites/nepal/South_Asia_pdf/Nepal_s_Informal_Economy.pdf

United Nations Development Program. (2020). Rapid Assessment of Socio-Economic Impact of COVID-19 in Nepal. Retrieved from <https://www.np.undp.org/content/nepal/en/home/library/rapid-assessment-of-socio-economic-impact.html>

United Nations Human Rights. (2020). COVID-19 measures are 'gender-blind', increase risk of violence against women, says UN expert. Retrieved from <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26369>

परिच्छेद ८ : अनुसूचीहरू

अनुसूची - १ विभिन्न अध्ययन तथा अनुसन्धानबाट प्राप्त उपलब्धि र सुभावहरू

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिका लैससास लेखाजोखाबाट प्राप्त उपलब्धि र सिफारिसहरू

प्राप्ती १ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास/एलएनओबि मूलप्रवाहीकरणको संगठनात्मक क्षमता

लैससासको एजेण्डालाई अगाडि बढाउन थुप्रै संस्थागत संरचनागत व्यवस्था रहेका छन् ।

नगरपालिकाको सामाजिक कल्याण विकास विभाग अन्तरगत महिला तथा बालबालिका विकास शाखाको स्थापना गरिएको छ । लैससास कार्यक्रमको लागि बडा कार्यालयहरूलाई समेत जिम्मेवार बनाइएको छ । तर, लैससास क्षमता लेखाजोखाले नगरपालिकामा भएका विभागहरूमा पर्याप्त सेवाहरू प्रदान गर्न सक्ने प्राविधिक क्षमताको अभाव रहेको देखाउँछ ।^{३०}

सिफारिस १ : जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको लैससास संवेदनशील संस्थागत व्यवस्था बलियो बनाउनु पर्ने ।

१. लैससास सल्लाहकार सहितको टोली गठन गरेर लैससास जिम्मेवारीको संरचना र स्थानको व्यवस्था गर्ने ।
२. सार्वजनिक सुनुवाई, सामाजिक/सार्वजनिक परीक्षण जस्ता औजारहरू मार्फत उत्तरदायित्वको अभ्यासको प्रवर्द्धन र विकास गर्ने ।
३. पुरुष तथा महिलालाई कार्यस्थलमा पूर्ण रूपमा सहभागी हुने वातावरण बनाउन उपयुक्त सुविधा प्रदान गरेर लैङ्गिक विशेष जिम्मेवारीलाई सहयोग पुर्याउने ।
४. जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको संगठनात्मक संरचनामा हरेक शाखा/विभागमा कम्तिमा ३३ प्रतिशत महिला हुनुपर्ने प्रावधानको व्यवस्था गरिनुपर्छ ।
५. भौतिक सुधार, लैङ्गिक संवेदनशील तालिम, अन्य प्रोत्साहनहरू र कर्मचारीहरूको पुन अभिमखीकरण र पुननिर्देशन मार्फत अझ बढि लैङ्गिक मैत्री कार्यस्थलको निर्माण गर्ने ।

प्राप्ती २ : आर्थिक अवसरहरूमा महिला र बन्चितिकरण समूहहरूको संलग्नता

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा १० प्रतिशत महिला रोजगार छन्, खासगरी साना उद्योगहरूमा । महिलाहरूको रोजगारीको दर कम हुनुमा निरक्षरता, कम उमेरको विवाह र सामाजिक मान्यता र अभ्यासहरू रहेका छन् ।^{३१} जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको समाजको हरेक तहको योजना तर्जुमा र निर्णय प्रक्रियामा बन्चितिकरण समूहहरूको धेरै कम सहभागिता या सहभागिता नै नहुने गरेको छ । यि समूहहरूको संलग्नता अनौपचारिक र नियमन नभएको क्षेत्रमा मात्र हुने गरेको छ । कमजोर आय र आर्थिक शक्तिका कारण तिनीहरू आफ्नो उत्पादन बजार मूल्य भन्दा धेरै कममा बेच्न बाध्य हुन्छन् ।^{३१}

सिफारिस २ : महिला तथा बन्चितिकरण समूहहरूको आर्थिक अवसरको पहुँचमा सुधार गर्नुपर्ने ।

१. सबै तहमा महिलाहरूको समान र समतामुलक प्रतिनिधित्वको लागि संयन्त्रहरूको स्थापना
२. महिलाहरूको सशक्तीकरणमा सहयोग पुर्याउने भरपर्दो आम्दानी सहितको रोजगारी मार्फत श्रमबजारमा जीविकोपार्जन र सहभागितासँग सम्बन्धित लैङ्गिक खाडल र असमानता हटाउने काम
३. सबै भन्दा संकटासन्न र बन्चितिकरण समूहको बजार, वित्त, र रोजागारीको अवसरसँगको पहुँच वृद्धि गर्नु
४. बहुउद्देश्यीय सहकारी प्रवर्द्धन गरी महिला समूह/संजालहरू वा सहकारीहरूलाई सहयोग गर्ने
५. सहकारी व्यवसाय र महिला, बन्चितिकरण समुदायहरू, अपांगता भएका व्यक्तिहरू र बन्चितिकरणमा परेका/बेरोजगार युवाहरूको जीविकोपार्जन प्रवर्द्धन गर्न तिनीहरूको वित्तीय साक्षरता प्रवर्द्धन गर्ने ।

प्राप्ती ३ : लैङ्गिकताबाट सिर्जित क्षमता र अवसरमा भएको भिन्नता

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाका महिलाहरूमा मिथिला कला र हस्तकलाको मौलिक क्षमता र ज्ञान छ । त्यसैगरी जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाका महिला तथा बन्वितिकरण समूहहरू मुख्यतया कृषिमा संलग्न छन् र उत्पादन र बालि भित्र्याएपछिको काममा महत्वपूर्ण भूमिका खेल्दछन् । धेरै जसो काम शारीरिक (Manual) र धेरै समयलाग्ने खालको भएकोले र महिला किसानहरूलाई सीप विकासको अवसर प्राप्त हुने लैङ्गिक सम्बेदनशिल प्रविधि प्रयोगमा ल्याउनु उपयुक्त हुन्छ ।

शिफारिश ३ : क्षमता विकासमा सहजीकरण गर्ने

१. मिथिला कला, कलात्मक वस्तु, साँस्कृतिक प्रदर्शनसँग सम्बन्धित महिला उद्यमीहरूको प्रवर्द्धन र दलितहरूलाई माछ्यपालन र पशुपालनमा संलग्न गराउन संयन्त्र स्थापना मार्फत समावेशी खालको स्थानीय आर्थिक गतिविधिहरूलाई माथि उठाउन योजना निर्माण गर्नुपर्ने ।
२. सबै किशोरी र महिलाहरूको लागि शिक्षा, सिप विकास र साक्षरता मार्फत किशोरी र महिलाहरूको सम्भावना प्रवर्द्धन गर्ने
३. समुदाय र समाजका सबै तहको राजनीतिक प्रक्रिया र सार्वजनिक जीवनमा समान सहभागिता र समतामूलक प्रतिनिधित्वलाई अघि बढाउन संयन्त्रको स्थापना गर्ने
४. महिला उद्यमीहरूका लागि प्रशिक्षकहरू उत्पादन गरी विभिन्न तहका महिला उद्यमीहरू, बन्वितिकरण समूहहरू र अपांगता भएका व्यक्तिहरूका लागि अन्तरक्रिया कार्यक्रमको योजना बनाउने ।
५. कृषि कार्य, व्यापार, र उद्यमशीलता लगायतका महिलाहरूको वर्तमान आर्थिक गतिविधिहरूलाई सहयोग पुऱ्याउन सूचना प्रविधिको प्रयोग गर्नु महत्वपूर्ण हो ।

प्राप्ती ४ : लैङ्गिक हिँसा

अध्ययन देखाएको छ की लैङ्गिक हिँसामा परेका महिलाहरू मध्ये ४० प्रतिशत २० देखि २९ वर्षका रहेका छन् । दुर्व्यवहारको कारण महिलाहरू मानसिक स्वास्थ्य, शारीरिक र प्रजनन समस्याबाट पिडित छन् । एकल महिलाहरू, विशेषगरी सिमान्तकृत जातका र गरिवहरूलाई बोक्सी आरोप लगाइन्छ र सामाजिकरूपले अपहेलित गरिन्छ । जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकामा किशोरीहरूको विद्यालय छोड्ने दर उच्च हुनु, लैङ्गिक हिँसा हुनु र महिलाहरूको राजनीतिक र आर्थिक सहभागिता कम हुनुमा कम उमेरमा हुने विवाह प्रमुख कारण रहेको छ ।

शिफारिश ४ : लैङ्गिक भूमिकामा सुधार गर्ने र पुरुषहरूको संलग्नतालाई प्रोत्साहित गर्ने

१. लैङ्गिक हिँसा सम्बोधन गर्ने गरी कानूनी र नीतिगत व्यवस्था मिलाउने ।
२. लैङ्गिक भूमिका परिवर्तन गर्न र लैङ्गिक समानता सुधार गर्न पुरुषको संलग्नतालाई प्रोत्साहित गर्ने । यसको लागि चाँडो विवाह, दाइजो प्रथा, बोक्सीको आरोप लगाउने र अन्य परम्परागत विभेदकारी अभ्यासहरूलाई सम्बोधन गर्न पुरुषहरूको संलग्नतामा योजना निर्माण गर्ने ।

प्राप्ती १ : ग्रामीण सहरी सम्बन्ध र चुनौतीहरु

जनकपुरधाम उप-महानगरपालिकाको सन्दर्भमा अधिल्लो शासन प्रणालीमा भएको संरचनामा सहरी चरित्रका १६ वटा वडाहरु थिए । अहिलेको नयाँ संरचनामा ९ वडाहरु गाभिन आए । पहिलेका १६ वटा हाल ९ देखि १० वटा बाँडिएका छन् जुन सहरी प्रकृतिका छन् र बाँकी वडाहरु संक्रमणकालमा रहेका छन् । पछि गाभिन आएका ९ वटा वडाहरु घरको निर्माणमा प्रयोग भएका सामग्री, आय आर्जनको लागि कृषि र पशुपालन पेशामा निर्भरता आदिको आधारमा ग्रामीण चरित्रका रहेका छन् । सहरी क्षेत्रको रूपमा पहिचान पाएता पनि यी वडाहरुमा खानेपानी र सरसफाईको राम्रो सुविधा र पूर्वाधार विकास भएको पाइँदैन ।

शिफारिश १ : सहरी सार्वजनिक कार्यका लागि नगद

१. जउमनपा भित्र रहेका वडाहरु विचको असमानतालाई ध्यानमा राखी सहरी सार्वजनिक निर्माणको कार्यलाई प्राथमिकताका साथ संचालन गरिनुपर्छ ।
२. सामाजिक संरक्षणको उद्देश्य सहितको हरित पूर्वाधारमा आधारित सार्वजनिक निर्माणको काम गरिनुपर्दछ ।
३. श्रमिकको लागि नगद प्रोत्साहन दिन सक्ने कामको लागि नगद कार्यक्रम मार्फत विपद विरुद्ध हरित प्रतिकार्यलाई प्रवर्द्धन गर्ने ।

प्राप्ती २ : व्यवसाय र कृषि क्षेत्रमा रोजगारीका अवरोधहरुको पहिचान

अध्ययनले देखाएको छ कि विभिन्न जातजाति समुदाय, शिक्षाको तह, उमेर समूह र लैङ्गिक समूहका मानिसहरुको लागि व्यवसाय गर्नमा गाह्रो छ । त्यसैगरी आय आर्जनको गतिविधिहरुको लागि कृषि क्षेत्रमा रहेका अवरोधहरु महिला र पुरुषहरुको लागि फरक फरक छन् । यस बाहेक त्यस अध्ययनले पशुको स्वामित्व र गरिवीबीचको सम्बन्धलाई पनि दर्शाउँदछ । यस प्रकार, कोभिड-१९ ले स्वामित्वको तह र आय आर्जनमा प्रभाव छोडेको छ ।

शिफारिश २ : कृषि उद्योगमा संलग्न घरपरिवारलाई सहयोग गनुपर्ने

१. नवप्रवर्द्धनात्मक प्रविधि सम्बन्धी व्यवसायिक तालिम, मलखाद/कीटानाशक औषधी वितरण र कृषक/उत्पादकलाई बजारसम्मको पहुँच मार्फत कृषि उद्योगमा संलग्न घरपरिवारहरुलाई कोभिड १९ पूर्वको अवस्थामा पुऱ्याउन सहयोग ।
२. सहभागितामुलक/सामुहिक कृषि र दिगोपना अभ्यासको प्रवर्द्धन

प्राप्ती ३ : आय आर्जन र जीविकोपार्जनमा भएका अवरोध

अध्ययनले देखाएको छ की आय आर्जन र जीविकोपार्जनका प्रमुख ३ वटा अवरोधहरु वित्तीय पहुँचको कमी, बजार सम्मको पहुँचमा कमी, र कारोबार हुँदा मूल्यमा हुने विभेद रहेका छन् । यी पक्षहरुले एउटा घरको जीविकोपार्जन धान्ने, पर्याप्त आम्दानी गर्ने र उसको परिवारहरुलाई सहयोग गर्ने क्षमतालाई प्रभाव पारेको छ ।

शिफारिस ३ : उद्यमहरुलाई आपतकालिन सहायता

१. नेपाल सरकारले उपलब्ध गराएको विभिन्न किसिमका कोभिड १९ आम्दानी सहायता प्याकेजका बारेमा जानकारी उपलब्ध गराउने ।

२. कोभिड १९ महामारीको कारण आम्दानी वा विक्रीमा ठूलो गिरावट भोगेका अनौपचारिक उद्यमहरूलाई उनीहरूको जीविकोपार्जन र आयमा दिगोपना दिन आपतकालीन सहायता उपलब्ध गराउने ।

अन्य द्वितीय दस्तावेजबाट उपलब्ध र सिफारिस

प्राप्ती ३ : पर्यटनमा परेको प्रभाव

नेपाल सरकारले २० लाख पर्यटक आकर्षण गर्ने उद्देश्यको साथ सन् २०२० लाई नेपाल भ्रमण वर्षको रूपमा मनाउने गरी कार्यक्रमहरू तय गरेको थियो । यो १५ औं पञ्च वर्षीय योजनामा आधारित थियो र यसमा नेपाल सरकारले सन् २०२५ सम्ममा ३५ लाख पर्यटक भित्र्याएर २ अरब डलर आम्दानी गर्ने महत्त्वकाँक्षी लक्ष्य राखेको थियो ।^{३१} तर सबै सेवाहरू बन्द हुन गई यो उद्योग नराम्रोसँग प्रभावित हुन पुग्यो । महामारीले अनिश्चितता सिर्जना गर्‍यो, यात्रामा प्रतिबन्ध लाग्यो, पर्यटन बन्द हुन पुग्यो र रोजगारीलाई ठूलो असर गर्‍यो र ५ प्रतिशत भन्दा बढी मानिसहरू जोखिममा परे ।

सिफारिस १ : गरिबीको रेखामा पुग्नबाट बचाउन र रोजगारीका नयाँ स्रोतहरू सिर्जना गर्न आर्थिक उपायहरू लागू गर्ने ।

१. वृद्धि र रोजगारी सिर्जनाका स्रोतहरू अवलम्बन गर्ने ।
२. नेपाल सरकारले कोभिड १९ पछिको मार्गचित्रको लागि योजना निर्माणको काम शुरु गरिहाल्नुपर्छ जहाँ सुधारले कम लागत, उच्च बचत र लगानी तर्फ डोर्‍याउँछ ।
३. ऋणको पहुँचलाई सहज बनाउने र गरिबीको रेखामा पुग्नबाट रोक्न सकिनेलाई रोक्ने, व्यवसायबाट बहिर्गमन र पुनःसंरचनाको सहजीकरण
४. फर्महरू (विशेष गरी साना तथा मझौला उद्यमहरू) घरहरू र व्यक्तिहरूलाई आयकर, अप्रत्यक्ष कर, शुल्क, सेवा शुल्क आर्थिक वर्षको अन्तसम्म तिर्न पाउने व्यवस्था मिलाउनु पर्दछ ।^{३०}

प्राप्ती २ : अनौपचारिक क्षेत्र र कोभिड १९ को प्रभाव र महिलामा परेको यसको प्रभाव

वर्तमान अवस्थाले नेपालमा करिब ९०.५ प्रतिशत महिलाहरू अनौपचारिक क्षेत्रमा काम गर्दै गरेको देखाउँछ । (UNICEF Nepal, 2020; CBS, 2019; ILO, 2018)। तथापी, अनौपचारिक क्षेत्रका कामदारहरूलाई उपलब्ध गराइएको सामाजिक तथा कानूनी पहुँच र संरक्षण कमी भएको क्षेत्रको रूपमा मानिन्छ । यस प्रकार अनौपचारिक क्षेत्रमा संलग्न महिलाहरू थप वेफाइदामा परेका छन् । धेरै जसो घटनाहरूमा महिलाहरू श्रम बजारमा परिमाणात्मक र गुणात्मक दुवै हिसाबले बञ्चित छन् ।^{३२} तिनीहरूका संकटासन्नता अझ बढि बढ्दछ किनकी तिनीहरू लिङ्ग, जात, वर्ग, जातीयता, पद, परिचय र धर्मसँग सम्बन्धित बोझबाट प्रभावित भएका हुन्छन् र यसको कारण स्रोतहरूमा तिनीहरूको पहुँच वा नियन्त्रण सिमित हुन्छ वा हुँदै हुँदैन ।^{३२}

शिफारिस २ : विपद विरुद्धको मानवीय प्रतिकार्यलाई अझ बढि लैङ्गिक सम्बेदनशिल बनाउने

१. सबै मानवीय कार्यहरूमा लैङ्गिक संवेदशीलता मूल प्रवाहीकरण गर्न सबै संकटको अवस्थामा लिङ्ग, उमेर, विविधता र अपांगता सम्बन्धी तथ्यांक राख्ने र विश्लेषण गर्ने कार्यको सवलीकरणमा जोड दिने ।

२. दैनिक ज्यालादारीमा काम गर्ने कामदारहरु, संकटासन्नतामा रहेकाहरु र बन्चितिकरण समूहहरुलाई जोखिमपूर्ण कामलाई स्वीकार गर्नुपर्ने अवस्थाको अझ बढि गरिवीको कुचक्रमा पर्नबाट बचाउन लैङ्गिक संवेदनशील आर्थिक प्रोत्साहनका प्याकेजहरुको विस्तार गर्ने ।
३. कृषि उपज लगायत स्थानीय रुपमा उत्पादित सामानहरुको बजारीकरणको लागि स्थानीय संकलन केन्द्र संचालनमा ल्याउने ।^{३२}

प्राप्ती ३ : स्थानीय तहमा आर्थिक सशक्तीकरण

स्वरोजगारहरु, घरेलु कामदारहरु र अस्थायी निकायमा रोजगारीमा रहेकाहरु कोभिड १९ को कारणबाट रोजगारी गुमाउनेहरु मध्येका उच्च जोखिममा रहेकाहरु हुन । एक महिना भन्दा बढिको बन्दाबन्दीले संकटासन्न समूहहरुलाई उनीहरुको कार्यलाई सिमित गर्दै र आर्थिक तथा शैक्षिक अवसरहरु खुम्च्याउँदै असमान हेरचाहको भन ठूलो बोझ बोक्नु परेको छ । यस प्रकार यस महमारीले उनीहरुको आर्थिक अवसरहरु र सशक्तीकरणको बाटोलाई नराम्रोसँग साँघुन्याइदिएको छ ।^{३२}

सिफारिस ३ : आर्थिक सशक्तीकरणको लागि महिलाको नेतृत्वमा रहेको सहकारीहरूसँग काम गर्ने

१. कोभिड १९ प्रतिकार्य संयन्त्रमा महिला संजाल र बन्चितिकरण समूहहरूसँग छलफल गर्ने र सबै तहमा रहेका समन्वय संयन्त्रहरुमा तिनीहरुको बढ्दो अर्थपूर्ण सहभागिता र प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्ने ।
२. कृषि र कृषिमा आधारित उद्योगहरुमा भएका स्थानीय नवप्रवर्द्धनात्मक विधिहरुलाई वर्तमान राष्ट्रिय कृषि विकास र जीविकोपार्जन कार्यक्रमहरूसँग जोडेर यसको विकासको लागि काम गर्ने विभिन्न सरोकारवालाहरूसँग सहकार्य गर्ने ।
३. कोभिड १९ प्रतिकार्यको डिजाइन गर्दा महिला समूहहरु, महिलावादी संघसंस्थाहरु, बन्चितिकरण समूहहरु र लैंगिकता पैरवी गर्नेहरु जस्ता गैर राज्य संस्थाहरूसँग परामर्श गर्ने ।

अनुसूची २ -लैङ्गिक क्रियाकलाप विवरण

काम	महिला	पुरुष
घर सफाई	प्रति दिन १ घंटा	(
खाना पकाउने तथा भाँडा सफा गर्ने	प्रति दिन ३ घंटा	(
पुजापाठ	प्रति दिन १ घंटा	(
गाईवस्तु हेरचाह	प्रति दिन २ घंटा	(
साना पसल (चुरा, किराना पसल, चिया तथा खाजा पसल) संचालन	प्रति दिन ६ घंटा	प्रति दिन २ घंटा
तरकारी वारी वा खेतमा काम गर्ने	प्रति दिन ४ घंटा	प्रति दिन २ घंटा
घरयासी उत्पादन वा तरकारी किनमेल	(प्रति दिन १ घंटा
व्यवसाय, कम्पनी वा रोजगारी संचालन	(प्रति दिन ८ घंटा
फुर्सदको समय (टिभि हेर्ने, रेडियो सुन्ने, व्यक्तिगत ससरफाई)	प्रति दिन १ घंटा	प्रति दिन ३ घंटा
आराम सुताई	प्रति दिन ६ घंटा	प्रति दिन ८ घंटा

(Adapted from: NURP GESI/LNOB Assessment Janakpurdham, 2020 p. 14).

अनुसूचि ३ - लिङ्ग अनुसार स्रोतहरुमाथिको पहुँच र नियन्त्रण

स्रोतहरु	लिङ्ग अनुसारको पहुँच	लिङ्ग अनुसारको नियन्त्रण
जमिन	महिला तथा पुरुष	पुरुष
घरयासी बजारीकरण	पुरुष	पुरुष
खेतमा कामगर्ने	महिला तथा पुरुष	पुरुष
जमिन	महिला तथा पुरुष	पुरुष
गरगहना	महिला	महिला तथा पुरुष
पूँजी	पुरुष	पुरुष
पशुपंछी	महिला तथा पुरुष	पुरुष
बजार	महिला तथा पुरुष	पुरुष
उच्चमहरु	पुरुष	पुरुष
व्यवसायहरु	महिला तथा पुरुष	पुरुष
प्रविधि	पुरुष	पुरुष
बालशिक्षा	पुरुष	पुरुष
परिवार नियोजन	महिला तथा पुरुष	पुरुष
स्वास्थ्य हेरचाह	महिला तथा पुरुष	पुरुष

(Adapted from: NURP GESI/LNOB Assessment Janakpurdham, 2020 p. 17).

अनुसूची ४- समाज कल्याण विकास विभागको लागि क्षमता क्षेत्र र क्षमता आवश्यकता

पक्षहरू	क्षमताका क्षेत्रहरू	क्षमता विकासका आवश्यकताहरू
सहयोगी वातावरण		
नीतिहरू, रणनीतिहरू र पहलहरू	<ul style="list-style-type: none"> महिला र पछाडि परेका समूहहरूको विकास कार्यक्रम (महिला सशक्तीकरण कार्यक्रम, सीप विकास तालिम आदि) पालिकाको वार्षिक कार्यक्रम तथा बजेटमा समावेश गरिएका छन् । 	<ul style="list-style-type: none"> लैससास आँकलन गरिनुपर्छ र लैससास रणनीति बनाइनु पर्दछ ।
लैससास कार्यक्रम/क्रियाकलापका लागि कोषको व्यवस्था	<ul style="list-style-type: none"> तालिका ८ मा देखाइए अनुसार लैससास अन्तरगतको कार्यक्रम/क्रियाकलापको लागि निम्नतम बजेट छुट्याइएको छ । 	<ul style="list-style-type: none"> लैससास वित्तीय बाँडफाँड विश्लेषण आवश्यक रहेको हरेक क्षेत्रमा लैससास मूलप्रवाहीकरणको लागि बजेट बाँडफाँड आवश्यक रहेको
महिला, पुरुष, अपांगता भएका व्यक्तिहरू र सबै जात जाति र आस्थाका मानिसहरूको लागि लैससास जवाफदेही कार्यक्षेत्र र समान सम्मान र अवसर	<ul style="list-style-type: none"> हालसालै पालिकाहरूमा लैससास र कसैलाई पनि पछाडि नछोड्नुका अवधारणा लागु भएका छन् । 	<ul style="list-style-type: none"> पालिकामा लैङ्गिक सम्बेदनशील भाषा र महिला शौचालयको व्यवस्था जस्ता लैससासमैत्री वातावरण निर्माण अपांगतामैत्री पूर्वाधारहरू नगरपालिकाहरूका विभागहरू, वडाहरू, र अन्य सरोकारवालाहरूमा समन्वय र संचार रणनीति
संगठन पक्षहरू		
विभागहरूले बनाएका कार्यक्रम र क्रियाकलापहरूले महिला, पुरुष र सामाजिक रूपले बन्चितहरू समूहहरू लाभान्वित हुन्छन् भन्ने सुनिश्चित गर्नुपर्छ ।	<ul style="list-style-type: none"> सामाजिक विकास, शिक्षा, महिला विकास विभागहरूले लैसासास तथा कोहि पछाडि नछोड्नुको अवधारण सम्बन्धी कार्यक्रमहरूको लागि कामहरू गरिरहेका छन् । शाखाहरूको जिम्मेवारी स्पष्टसँग परिभाषित गरिएको छैन । केहि सरकारी निर्देशिकाहरू अपांगता परिचय पत्र सम्बन्धी प्रावधानहरू लागु गरी प्रयोग गरिएका छन् । 	<ul style="list-style-type: none"> सामाजिक कल्याण विकास विभागमा भएका कर्मचारीहरूको भूमिका र जिम्मेवारीहरूको स्पष्ट व्याख्या गरिएको नगरपालिकामा महिला सशक्तीकरण र लैससास मूलाप्रवाहीकरण शाखाको व्यवस्था स्पष्ट भूमिका र जिम्मेवारीहरू सहितको फोकल पर्सनहरूको व्यवस्था वडा कार्यालयहरूमा भएको

	<ul style="list-style-type: none"> - पालिकाहरुबाट कुनै पनि कार्यविधिहरु वा निर्देशिकाहरु निर्माण भएका छैनन् । - यस क्षेत्रमा दुइ जना अधिकृत र एक जना सहायक कर्मचारीहरुले काम गरिरहेका छन् । 	
नगरपालिकामा लैससास फोकल पर्सनको व्यवस्था	- फोकल पर्सन पहिचान नभएको	- नगरपालिकाका कार्यालय र वडा कार्यालयहरुमा फोकल पर्सनको व्यवस्था हुनु पर्ने ।
कर्मचारीको व्यक्तिगत क्षमता		
लैससास तालिम तथा अभिमूखीकरण	<ul style="list-style-type: none"> - महिला सशक्तीकरण/लैङ्गिक तालिमहरु नपाएको वार्षिक कार्यक्रम तथा बजेटमा समावेश भएको - वडा अध्यक्षहरु सो तालिमको लागि छनौट भएको - नगरपालिकाबाट कुनै पनि तालिम वा सिप विकास कार्यक्रम संचालन नभएको 	- पहिचान गरिएका क्षेत्रमा कर्मचारीहरुको क्षमता विकासको लागि बजेटको व्यवस्था हुनुपर्ने
लैससास विश्लेषण र रणनीतिक योजना सम्बन्धी ज्ञान	- NA	<ul style="list-style-type: none"> - लैससास विश्लेषण सम्बन्धी औजार र विधि सम्बन्धी क्षमता विकास - नगरपालिकाको सबै कार्यक्रम र क्षेत्रहरुमा लैससासको मूलप्रवाहीकरण
लैससास वित्तीय बाँडफाँड	- वडा अध्यक्षहरुको लागि लैङ्गिक समानता सम्बन्धी तालिमका लागि केवल रु ५ लाख छुट्याइएको	- लैससास वित्तीय बाँडफाँड सम्बन्धमा बजेट र तालिमको व्यवस्था हुनु आवश्यक
प्रगतिको अनुगमनको लागि लिङ्ग, उमेर र जातको आधारमा खण्डीकृत तथ्यांक	- NA	- ज्ञान व्यवस्थापन सम्बन्धी क्षमता विकास
लैससास सम्बन्धी पैरवी सामग्री विकास गर्न अरु संस्थाहरुसँगको सहकार्य	- सामाजिक कल्याण विभागले अरु गैससहरुसँग मिलेर काम गर्ने गरेको छ तर यस सम्बन्धी कुनै औपचारिक विधि वा पैरवी भने नगरपालिकामा छैन	- सामान्य र लागत सहभागितामा काम गर्न क्षमता विकास
सिर्जनशिल र लैससास रुपान्तरणमुलक पद्धतिका लागि पैरवी गर्ने क्षमता	- NA	- महिला र बालबालिका विकास विभाग र अन्य क्षेत्रहरुमा हाल भएका कर्मचारीहरुको निरन्तरताको आवश्यकता

(Adapted from: NURP GESI/LNOB Assessment Janakpurdham, 2020, pp. 26-27)

This document has been prepared with the support of the Nepal Urban Resilience Programme (Sudridh-NURP), funded by UK Aid from the UK government; however, the views expressed do not necessarily reflect the UK government's official policies.

